

PÍSECKÝ SVĚT

ČÍSLO 5 / 2026

KVĚTEN

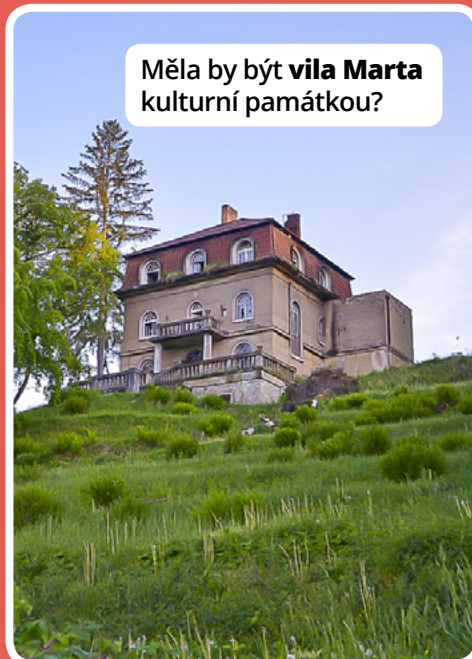
MĚSÍČNÍK, distribuce ZDARMA, 6000 výtisků na více než 100 místech v Písku, Protivíně, Čimelicích, Miroticích aj...

Rozálie Zborníková
a **SCENIUM** ovládly kraj

Foto Martin ZBORNÍK

Měla by být **vila Marta**
kulturní památkou?

Svatojánské procesí
v Písku zamířilo
na Kamenný most

Foto František BOŘÁNEK

Mini Academy

Pražská 234, Písek

Kroužky a cvičení na školní rok 26/27 a léto 2026
(v prodeji od 1.června).

MALÉ DĚTI (2-7 let) od 14.září	
Mini TLAPKY	Čt 16:00 (+ štěňata nárazové o víkend)
Mini MYSLIVEC	St 15:30 (sraz U Smetáka)
PŘEDŠKOLÁČEK	Po 13:30
LOGOhrátky	St 14:00
Mini ANGLIČTINA	Po 14:30 a 15:30
Mini NĚMČINA	Pá 14:00
Mini ZPÍVÁNÍ	Čt 14:00 a 15:00
English mini DISCO	Po 16:30
Mini DISCO	St 15:00 (1-4 roky) St 16:00 (4-7 let)
Mini GYMNASTIKA	Pá 15:00 (3-5 let) Pá 16:00 (3-5 let) Pá 17:00 (5-8 let)
Mini SEBEOBRANA	Čt 17:00 (4-7 let) Čt 18:00 (8-12 let)
Hobby Horse Academy	St 17:00 (3-12 let)
Mini JÓGA s rodičem	Po 17:30 (3-8 let)
Smyslohraní (1-7 let)	Út 15:00 St 8:30 a 10:00
Smyslohraní s EXPERIMENTY	Út 16:30
LETNÍ Smyslohraní (Ve spolupráci s YEZ Café)	Út 14:00 - 17:00 (Pouze 1.6.-13.9.)

MIMINKA (0-2 roky)	
Mimihrátky "LEŽÍM" (cca 2-8 měs.)	Letní kurz: 22.6.-13.9. Po 10:00 Podzimní kurz: 14.9.-20.12. Po 10:15 a Čt 10:15
Mimihrátky "LEZU" (cca 7-15 měs.)	Letní kurz: 22.6.-13.9. St 9:00 Podzimní kurz: 14.9.-20.12. Po 9:00 a Pá 8:00
Hrátky s batolátky (1-2 roky)	Út 8:30 od 22.června
Tanec s batolátky (v nosítku)	Pá 10:30 od 14. září
Smyslohraní (od 1 roka)	Út 15:00, St 8:30 a 10:00

DOSPĚLÍ od 1.června	
Jednorázový vstup 199,- /Senioři 159,-(1490,-/10 vstupů) Permanenka 1999,-/11 vstupů (platí všude mimo Puppy jógy) Kurz 15 lekcí/ 2499,- Multisport karta (platí všude mimo Puppy jógy)	
Maminky do formy (Cvičení za přítomnosti dětí)	Út 10:00 Čt 9:00
Jóga	Po 18:30
Prosecco & Pilates	Čt 19:15
Fyzio cvičení (vhodné i pro těhotné)	Pá 9:00
Cvičení pro seniory	Út 11:00
Puppy jóga (se štěňátky)	So 9:30 a 11:00 (nepravdělně)
Tanec s batolátky (v nosítku)	Pá 10:30 (od 14.9.)
Ladies SALSA dance	Út 18:30 (od 14.9.)
Pilates	St 18:30 (od 14.9.)

Cena za kroužek na jedno pololetí 2799,-
Při koupi kroužku na celý rok akční cena 4499,-

Více INFO na
www.miniacademy.cz

Dětské oslavy od 2999,-

Příměstské tábory pro děti 2-7 let (léto 2026)

PÍSECKÝ SVĚT vychází v nákladu
6000 kusů a je distribuován
ZDARMA.

ČÍSLO 6/2026 – KVĚTEN
vyjde ve čtvrtek
25. června

Časopis si můžete vyzvednout na více než
100 místech – seznam těch hlavních:

- Městská knihovna Písek, Alšovo nám.
- Sladovna Písek, Velké nám. 113/1
- Prácheňské muzeum
- TRAFIKY a cukrárny v centru města
- Divadlo Pod čarou, Tyršova ul. 431/28
- Plavecký bazén, Ostrovní 2257/1
- Sportovní hala, Tylova ulice
- Natural, Budovcova 105/4/1
- Knihkupectví Elim, Velké nám. a Janáčkova ul.
- Knihkupectví Fibichová u Putimské brány
- Farmářský obchod Moje Lhota
- Farmářský obchod Johanka
- Ráj sýrů Drlíčov, Pekařství U Slona
- Pekařna Pekar, Pekařna Bernartice – Racek
- Samoobsluhy COOP, POGRR, PRAMEN, SPAR
- Tenisová hala – Vystaviště
- ČÍŽOVÁ – samoobsluha
- ČÍŽOVÁ – Hostinec U Štálíchů,
- ZLIVICE – pekárna;
- ZÁHOŘÍ – samoobsluha
- ČIMELICE – prodejna Jednota (Coop)
- MIROTICE – potraviny vedle lékárny
- PROTIVÍN – supermarket Pramen, FLOP
- Městské kulturní středisko Protivín
- PUTIM – obecní úřad, vlakové nádraží ČD

PÍSECKÝ SVĚT

Číslo 5/2026, redakční uzávěrka: 27. 5. 2026
Evidenční číslo MK ČR E: 211 63

ISSN 2464-7519

Vydává Občanské sdružení Písecký svět, z.s.,
IČ: 22827765, zapsaný spolek na podporu občanské společnosti, registr. MV 20. 11. 2009.

Web: www.piseckysvet.cz

e-mail redakce@piseckysvet.cz. Bankovní účet pro dary: 78 31 003 001/5500 (Raiffeisenbank)

REDAKCE: Mgr. Zdenka Jelenová (tiskové noviny), e-mail: jelenova@piseckysvet.cz

Ing. arch. Martin Zborník (webové stránky), e-mail: zbornik@piseckysvet.cz

Telefon do redakce a inzerce:
607 777 993

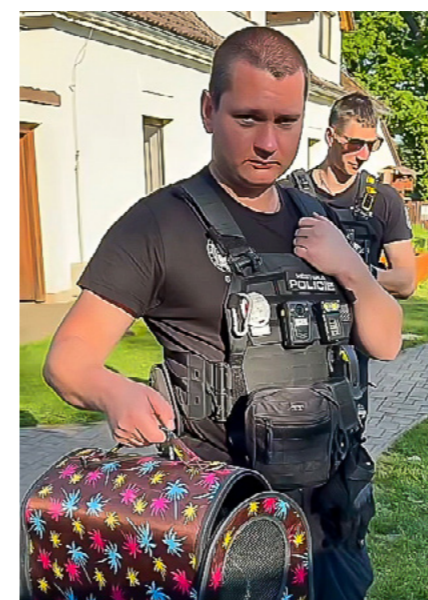
Zveřejněné texty obsahují názory autorů, nevyjadřují (není-li výslovně uvedeno) ani stanovisko OS Písecký svět, z.s., ani názor redakční rady. Za obsah inzerátů a článků ručí inzerenti a autoři.

Přetiskování obsahu POVOLENO,
ALE POUZE S UVEDENÍM ZDROJE.
Tisk: MAFRAPRINT, Turyna Petr, 734 517 178.
© OS Písecký svět, z.s., 2026

CHCETE ZVEŘEJNIT SVŮJ NÁZOR?

RÁDI přijímáme dopisy, náměty,
polemiky i kritické ohlasy.

Příspěvky posílejte nejlépe e-mailem:
redakce@piseckysvet.cz, nebo se domluvíte na předání textu na tel. 607 777 993.

Kdo dokázal vyhodit králíka v Písku ke kontejneru?

Moc to nedávám. Rozumím, že se může stát cokoli, ale dát živé zvíře zavřené v přepravce ke kontejneru a myslet si, že ho snad někdo najde, může opravdu jen idiot... Kdyby zašel někdo do zoološků, nebo do nějaké školky, nebo zavolal k nám, všechno pochopím, ale tohle ne. Králík měl štěstí, předala nám ho Městská policie Písek a teď bude u nás, každý den jsou tu školy a školky, tak bude dělat radost nám i dětem.

LIBOR ŠEJNA, Záchraná stanice živočichů Makov

Sochy z písku v Písku: Jubilejní ročník vypráví příběh řeky a města

Na náplavce řeky Otavy byla ve středu 20. května odpoledne slavnostně otevřena letošní galerie. Jubilejní 20. ročník je na téma „Otava plyne, Písek tvoří“ a vzdává hold řece, která po staletí formuje podobu města i život jeho obyvatel. Osm velkoformátových pískových děl provází návštěvníky historií i symbolikou, připomíná dávné Kelty, rýzovníky zlata i legendárního jelena. -MŮ-

PODĚKOVÁNÍ: Na návštěvě u mistra ševcovského v Prokopově ulici v Písku

Třetáci ze ZŠ Svobodné v rámci vyučovací epochy „Člověk a svět práce“ navštívili opravnu obuvi a brašnářství v Prokopově ulici.

Mohli jsme tak nahlédnout do časů, kdy se obuv šila a spravovala pouze ručně. Děti si poslechly, jak takové ručně šité botky vznikaly, od nákupu vyčištěné usně u koželuha až po hotovou obuv, a jaký um a trpělivost potřeboval ševcovský mistr, aby své řemeslo mohl vykonávat se ctí.

Děkujeme panu ševci a jeho ženě za ochotu se nám věnovat, za milé přijetí a poutavé povídání o historii ševcovského řemesla.

Za třetí třídu ZŠ Svobodné
MARTINA KOCOURKOVÁ, třídní učitelka

O ostudě Písku zas a znovu

Máme tady v Písku jednu velkou ostudnou přípomínku tragické doby 50. let 20. století. Mohlo to být důstojné memento, které by expozicí připomínalo především studentům, proč není dobré na dobu totality vzpomínat s nostalgii a „smířením“... Pravda, jedná se o soukromý majetek soukromého podnikatele. Jenž je ale zároveň i člověkem, který mnoho let deklaruje zájem o správu věcí veřejných, který pravidelně ostře kritizuje vedení města (viz například nepravdělně vydávaná tiskovina Dementi Písek), který je členem píseckého zastupitelstva za politické uskupení „PÍSEK SRDCEM A ROZUMEM“... A tak nejen já marně přemýšlím, když koukám na smutné pozůstatky kdysi honosné vily nad řekou, kde se tady schovalo srdce – a kde rozum. Vlastní ji zastupitel – a stará se o ni takto. Člen zastupitelstva Písečáků? Co na to voliči?

Souhlasím s názorem (který deklaroval i současný starosta Písku, asi aby přešel politickému osočování), že soukromý majitel by měl o svůj majetek pečovat sám a podle svého uvážení a že to není věcí města, pokud někdo nechá svůj dům rozpadnout. A já dodávám: nebo možná jen čeká, až nemovitost díky turbulencím na trhu získá větší hodnotu, a pak ji zpeněží?

Vila Marta, 30. léta, digitálně kolorováno.

V tomto případě je tu ovšem jedno významné ALE, které bych předradila tomu dohadování o politických rivalitách či „omezování soukromých práv“. Vila Marta je totiž památkou na strašlivá 50. léta a píseckou hrdinkou Dášu Šimkovou – a tím podle mého názoru přehazuje soukromoprávní souvislosti.

Právě proto by se snad město MOHLO (a podle mne i mělo) alespoň symbolicky, svou autoritou, zapojit. Protože to není „jen“ ostuda a trapnost jednoho soukromého majitele, ale dopadá to ve svém důsledku na celé město. Tím spíš, že pod vilou stojí před časem s velkou slávou (městem) otevíraná městská lávka věnovaná právě příběhu studentky Dáši a její rodiny...

Dagmar Šimková by měla být vždy jmenována mezi významnými občany Písku a pan M.A. tohle velmi správně reflektoval, když vilu kupoval a když mnohokrát nahlas prolašoval, jak se bude o zachování a rozvoj symbolu tě šlehané doby starat, jak bude vilu opečovávat, zřídí expozici s programy pro studenty, „aby se nezapomnělo“... – a pak najednou na to vše zapomnělo??? Myslím, že my ostatní bychom zapomínat neměli. Já jsem mj. učitelka, snažím se učit teenagery češtinu, dějepis, etickou výchovu – poraďte mi prosím, kdo jiný než zvolení zastupitelé by měl jít víc dětem příkladem a plnit své sliby?

ZDENKA JELENOVÁ

Tyto noviny pro vás vydává neziskový spolek Občanské sdružení PÍSECKÝ SVĚT

Zároveň provozujeme web www.piseckysvet.cz a můžete nás sledovat i na FB.
K další existenci Píseckého světa můžete přispět dobrovolným příspěvkem.

Uvítáme nové partnery, autory a další spolupracovníky.

Nepobíráme dotace a nejsme spojeni s politickými zájmy. Nabízíme vám prostor k vyjádření, přispíváme k transparentnosti radnice, podporujeme MÍSTNÍ neziskové, kulturní, sportovní, sociální a charitativní projekty, školy a ekologickou osvětu.

DAR PÍSECKÉMU SVĚTU
(jednorázový či jako měsíční příkaz)
můžete zaslat na účet č. 78 31 003 001 / 5500

(Transparentní účet, veřejná sbírka schválena 5. 12. 2013 KÚ v Č. B., každý dárcem může od redakce získat potvrzení o daru pro neziskovou organizaci pro daňové přiznání.)

VELMI DĚKUJEME všem, kteří nás podpořili, zvláště pak těm,
kdo nás podporují pravidelně.

„Proč máte na píseckém hlavním náměstí parkoviště?“

Především pro čtenáře, kteří se nepohybují ve virtuálním prostoru, přinášíme příspěvek starosty města Písku, zveřejněný na facebooku 22. května. Budeme rádi, pokud nám do redakce pošlete svůj názor na téma, které se dotkne všech Písečáků i návštěvníků města – revitalizace náměstí. **(RED).**

Včera (21. 5.) jsme na radě města schválili smlouvu s projektantem na vyhotovení projektové dokumentace pro stavební povolení na rekonstrukci Velkého náměstí. A že to byla cesta...

Získat samotné územní rozhodnutí (což je první fáze)

trvalo sedm let. Dlouho se to řešilo na Městském úřadě v Milevsku, pak to přes rok leželo na krajském úřadě – tam to samozřejmě jako vždy šlapalo jako hodinky a můžeme být rádi, jak „rychle“ rozhodli. Velké poděkování patří JUDr. Luboši Průšovi. Bez něj by se tohle nepovedlo dotáhnout.

Jenže pak přišla další realita. Architektonická soutěž se konala před cca osmi lety a v té době se podepisovaly smlouvy s projektantem. Mezitím se

ale úplně změnily ceny. Následovala složitá jednání, hledání řešení a kompromisů. Nebylo to jednoduché. Ale povedlo se. Díky všem angažovaným!

A teď trochu můj osobní názor. Dlouho jsem váhal, jak se k našemu náměstí vlastně postavit. Vždycky jsem byl spíše pro dopravu. Jenže člověk jezdí po Evropě, po českých městech, sbírá zkušenosti... a začne si všimát jedné věci: Naše náměstí je vlastně obrovské parkoviště. Bez života.

Jiná náměstí žijí. Lidé sedí venku, děti pobíhají, konají se tam akce, člověk má chuť tam zůstat. U nás mám chuť z náměstí co nejdříve zdrhnout, protože je to tam samý plech.

Když máme návštěvy ze zahraničí, pravidelně se ptají: „Proč máte na hlavním náměstí parkoviště?“ A když vysvětlují, že část místních vlastníků nemovitostí a podnikatelů má obavu, že bez aut náměstí „umře“, tak si myslí, že si z nich dě-

lám strandu nebo že je chyba v překladu. Protože prakticky všude to dopadlo přesně opačně.

A tak poslední měsíce intenzivně pozorují. Nejen z radnice. Sedávám občas v místní kavárně – díky milé společnosti :-)) a samozřejmě čistě z vědeckých důvodů v rámci terénního výzkumu městské dopravy. Říkal jsem si: Opravdu náměstí nejvíce potřebují senioři kvůli lékárně a doktorům? Projely stovky aut. Většinou mladí lidé ve svých SUV jedoucí „na jedno kafe“, kteří se posadí k vedlejšímu stolku. Seniorů, kteří skutečně autem mířili do domu s lékárnou, jsem za tu dobu potkal naprosté minimum.

A člověk si pak začne pokládat otázku: **Kolik prostoru ve městě vlastně autům dáváme?** Neříkám, že auta do města nepatří. Patří. Ale možná jsme si trochu zvykli, že musí být úplně všude.

Poslední měsíce si čím dál víc vzpomínám na slavnou ilustraci švédského autora Karla Jilga. Tu, kde jsou silnice nakreslené jako obrovské propasti a chodci přecházejí po úzkých lávkách. Ten slavný obrázek je nadsázka. Ale zároveň docela přesný obrázek toho, kolik prostoru jsme postupně odevzdali autům. A možná je načase část toho prostoru zase vrátit lidem.

Je nejvyšší čas, aby hlavní náměstí našeho krásného historického města přestalo být hlavně odstavnou plochou a znovu se stalo místem pro lidi.

Co myslíte?

MICHAL ČAPEK, starosta Písku

Chcete zveřejnit svůj názor?

Rádi přijímáme dopisy, náměty, polemiky i kritické ohlasy. Příspěvky posílejte nejlépe e-mailem: redakce@piseckysvet.cz, nebo se domluvíte na předání textu na tel. 607 777 993.

INZERCE

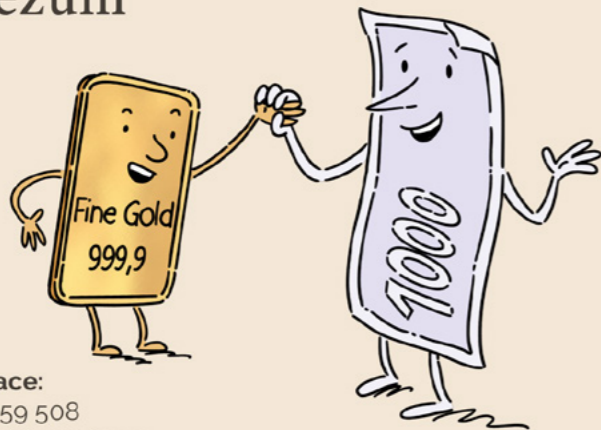
MONTEA CZ s.r.o.
ELEKTROINSTALACE
MONTEA CZ s.r.o., Čížovská 487, Písek, www.montea.cz, info@montea.cz

DOBRÝ KONTAKT (+420) 605 585 459
TEPELNÁ ČERPADLA, KLIMATIZACE

Golden Gate

Vracíme penězům hodnotu

Ochrňte své úspory nákupem fyzického zlata a stříbra

Kontakt pro bližší informace:

Lenka Klečacká, tel.: 777 159 508
e-mail: lenka.klecacka@goldengate.cz
www.lenkaklecacka.cz

Zprávičky z Písku a okolí

Tisíce zachráněných obojživelníků

Město Písek letos přistoupilo k systematickému řešení ochrany obojživelníků v regionu. Odbor životního prostředí nechal u silnic, kde na jaře hynuly desítky až stovky obojživelníků mířících k rybníkům, nainstalovat dočasné migrační bariéry, které zachytily téměř 13 700 těchto živočichů. Na projektu odbor spolupracoval s firmou Sopra agilis, s. r. o., která zajistila metodické vedení projektu, podání žádosti o financování a organizaci celé akce.

Klíčovým krokem bylo také zapojení a proškolení dobrovolníků, z nichž se podařilo vytvořit

fungující terénní tým. Jeho členové bariéry kontrolovali a pečlivě zaznamenávali jednotlivé druhy a počet jedinců, které našli ve sběrných nádobách. Nejčastěji se v nich vyskytovala ropucha obecná, skokan štíhlý, čolek obecný či horský. V některých lokalitách byly zaznamenány i cennější druhy, například rosníčka zelená nebo blatnice skvrnitá.

Písecká MHD se integruje do krajského dopravního systému

Písecká městská hromadná doprava bude od 1. července součástí Integrovaného dopravního systému Jihočeského kraje IDESKA. Integraci MHD a smlouvu o spolupráci při zajišťování dopravní obslužnosti s Jihočeským krajem schválila na svém květnovém jednání rada města.

„Jsem rád, že se konečně rozvíjí integrovaná doprava i v Jihočeském kraji, který byl dlouhou dobu posledním krajem v republice bez plnohodnotného integrovaného dopravního systému. Věřím, že integrace veřejné dopravy přinese občanům Písku jednodušší cestování a lepší provázání městské a regionální dopravy,“ uvedl **místostarosta Josef Soumar**.

Židovská synagoga v Písku by měla ještě letos ožít

Už tento rok by se měla židovská synagoga v Písku otevřít veřejnosti. Konat by se tu měly přednášky, výstavy či divadelní představení. Vyplývá to z memoranda o spolupráci mezi městem Písek, Městskou knihovnou Písek, Židovskou obcí v Praze jako vlastníkem objektu a společností Matana, a. s., jehož uzavření schválila na svém květnovém jednání rada města. „Již nyní víme, že se v synagoze bude 23. srpna konat monodrama *Alma Rosé*, které vypráví příběh houslistky, která byla v roce 1943 kvůli svému židovskému původu internována v Osvětimi, kde se stala dirigentkou ženského táborského orchestru,“ uvedl **starosta Michal Čapek**. Představení uspořádá společnost Památník Antonína Dvořáka, p. o., ve Vysoké u Příbrami.

INZERCE

05 06
17 00
20 26

LÉTAJÍCÍ
ČESTMÍR
V KNIHOVNĚ

Prácheňský TAM-TAM zve na besedu s **Lukášem Bechem**, který se proslavil jako dětský herec filmů a seriálů Československé televize z 80. let. Do paměti a srdcí diváků se zapsal hlavní rolí v komediálním sci-fi seriálu *Létající Čestmír*.

Filmu a divadlu se věnuje dodnes, především jako lokační manažer pro filmové štáby.

pátek
05. 06. 2026
17:00
sál

PRÁCHEŇSKÝ TAM-TAM
ANEK JE PODPOROVÁNA MĚSTEM PÍSEK
Setkání pořádá spolek 4 UM v rámci projektu Prácheňský TAM-TAM, který byl podpořen z grantového programu na podporu kultury a cestovního ruchu Města Písku.

www.knih-pi.cz | info@knih-pi.cz | +420 382 201 811 | Alšovo náměstí 75/13, 397 01 Písek

úterý 16. června v 19 hod. Dům kultury Protivín

NEZMAŘI

Vstupné 400 Kč
Prodej vstupenek: www.kultura-protivin.cz

Papír všechno neunes...

Ad: Demokracie, nebo ochlokracie? (Písecký svět 4/2026)

V posledních vydáních PS se rozhořela debata o tom, kdo má rozhodovat o městě. Politici, nebo občané? Pochopitelně že politici, ovšem zvolení občany města. A občané mají v těchto rozhodováních také svůj hlas, pokud politici jednají v opravdovém duchu demokracie a naslouchají svým voličům. Někdy se to ovšem vsutku nedaří.

Po přečtení článku starosty města Písku Michala Čapka se mi to potvrdilo. Cituji z textu: „Současné vedení města nemá před veřejností zavřené dveře, právě naopak. V posledních letech proběhlo mimořádné množství veřejných debat, setkání s občany

a prezentací. Osobně se setkávám s lidmi pravidelně, chodím mezi ně na různé akce, diskutujeme konkrétní problémy. Občané mají právo mluvit a mají být slyšeni.“

Ovšem tato slova se neslučují s mojí zkušeností při veřejném setkání s občany s panem starostou v Městské knihovně Písek.

Dotázala jsem se na katastrofální stav vily Marta na Hradišti, jejímž vlastníkem je člen píseckého zastupitelstva, pan Marek Anděl. Ale to jsem se se zlou potázala. Pan starosta na můj dotaz zareagoval podrážděně – že si vůbec beru do úst jméno

Ostrakon se jménem ostrakizovaného Kimóna [syna] Miltiada, foto wikipedia, autor: Marsyas

pana Anděla a že je to jeho soukromý majetek a nikomu do toho nic není. O nějaké diskusi nebyla vůbec řeč. Takto arogantně reagoval v minulosti také pan Anděl na tyto dotazy a ve svém článku v novinách veřejnost v tomto duchu rezolutně „usadil“.

Vila Marta není ovšem pouhý dům, ale svým příběhem je tragicky vrostlá do města Písku a je jeho součástí a svědomím. A nejen já si jistě dobře vzpomínám, jak Marek Anděl sliboval, že ve vile Marta zpřístupní expozici o Dagmar Š., že vila bude vzdělávacím centrem pro studenty atd. atd., mnoho slibů – a kde je to vše nyní? (POZN RED.: Více k tématu na str. 11-12.)

Po této mojí zkušenosti mne napadla tato asociace: V Řecku na hliněný střep nádoby (Ostrakon), psali svobodní občané ve starověkých Athénách jména někoho, koho chtěli, na deset let vypudit z obce. Tento někdejší nástroj ochrany demokracie, se během času proměnil v něco, co známe v dnešní společnosti jako ostrakizaci...

V dnešní době nepíšeme na hliněné střepy, ale do nejrůznějších médií, ale mnohdy se stejným přáním. Ve městě Písku by stačilo, aby páni konšelé svým voličům skutečně naslouchali a důsledně naplňovali slova, která píšou v tisku. Neděje se to!

IRENA MAŠÍKOVÁ KONŠTANTOVÁ

Znáte písecké kostely? A obrazy Leo Kleina? Noc kostelů 2026

V pátek 29. května ožijí písecké chrámy a modlitebny v rámci tradiční Noci kostelů, která nabízí jedinečnou atmosféru. Akce nabídne návštěvníkům možnost nahlédnout do sakrálních prostor, do nichž se běžně nedostanou. Případně představí kostely jinak, než jak je známe z bohoslužeb – prostřednictvím hudby, umění, přednášek i neformálních setkání.

Letošní ročník je více ekumenický, propojuje jednotlivá místa pomocí tematické hry „Stopařův průvodce po píseckých kostelích“ (SPPK). Návštěvníci si mohou vyzvednout speciální průvodku, do níž budou v každém kostele či modlitebně sbírat razítka. Kdo navštíví alespoň tři zastavení, získá certifikát a drobnou odměnu. Průvodce bude k dispozici přímo v zapojených objektech, ale také předem v městské knihovně a infocentru.

Program začíná souběžně v 18 hodin v prostorách Českobratrské církve evangelické na Fügnerově náměstí a ve sboru Církve československé husitské v Budějovické ulici. V ČCE se návštěvníci mohou těšit například na taneční vystoupení žáků ZUŠ Písek, prezentaci Diakonie nebo několik koncertů v průběhu večera. Hudební část nabídne pestrou paletu žánrů – od sborového zpěvu až po autorská vystoupení.

Sbor Církve československé husitské zahájí program v 18:00 vernisáží obrazů holandského malíře a učitele Leo Kleina, který zesnul letos v únoru ve věku 97 let. Leo Klein byl waldorfským pedagogem a vzdělával učitele v mnoha zemích. Byl dlouholetým mentorem kolegia ZŠ Svobodná. Vystavena budou jeho díla zapůjčená ze školy i ze soukromých sbírek. V 19 hodin naváže na vernisáž koncert místní kapely Kérmideretvár.

V římskokatolickém děkanském kostele Narození Panny Marie akce začne v 19 hodin. Program připomene osobnost porevolučního děkana P. Josefa Jirana. Od 20:45 proběhne moderovaná diskuze s manželskými páry z farnosti: Proč manželství? Co nám dává a bere.

V kostele sv. Václava zazní od 19:15 hudebně-literární pásmo inspirované dílem sv. Františka z Assisi v podání souboru Stříbrné větry. Návazně

Leo Klein – nizozemský malíř a pedagog

se návštěvníci dozvědí více o zdejších nástěnných malbách.

Noc kostelů slibuje nejen kulturní zážitek, ale i příležitost zastavit se, objevovat a vnímat známá místa v novém světle. Podrobný program najdete na plakátech nebo přímo v jednotlivých kostelech.

KAMIL ČINÁTL

DIVADLO
Otevřeno denně od 17ti hodin

DIVADLO POD ČAROU
ČERVEN 2026

divadlopodcarou.cz
Tyršova 28, 39701 Písek
Tel.: 774 598 315
podcarou@podcarou.cz

DUHOVÉ DIVADLO

3.-6. ST-SO

KRÁL A KRÁL

18:00 Vstupné 120,- Kč /dětí na klíně zdarma/. Školní představení: 9. a 10. června v 9.00 a 10.30 hodin

DOTKNI SE PÍSKU 2026 - KLIDOVÁ ZÓNA

17:00

Zahájení provozu Letní akustické terasy

TŘETÍ SLOKA

20:00 Vstupné: 200 Kč, KK 50 Kč, vstupenky pouze na místě

Studentský večer - ZA 5 PŮL a PLÁN B

18:00 Vstupné: 80 Kč, KK zdarma

JOSEF PELÁN A MICHAELA VAN ERNE

20:00 Vstupné: 200 Kč, KK 50 Kč, vstupenky pouze na místě

K ZAKOUSNUTÍ NA GRILU

HERMELÍN KLOBÁSKA

LETNÍ TERASA
OTEVŘENA DENNĚ
OD 17 HODIN

PÍSECKÉ POSTŘEHY BONUM MON EA CZ s.r.o. ELEKTROINSTALACE

ZIP inžert AKCE JE PODPOROVÁNA MĚSTEM PÍSEK PÍSECKÝ SERVIS CRYONIX Innovations OTAVA RADIO PRÁCHEŇSKÉHO KRAJE C.P. SERVIS

SPONZOŘI **JcTED.cz**

Noc kostelů

Znáš písecké kostely?

V pátek 29. května 2026

budeš mít možnost navštívit některé z nich.

Letošní Nocí kostelů tě provede "Stopařův průvodce po píseckých kostelích" (SPPK).

Do této průvodky ti v každém kostele bude potvrzena návštěva razítkem.

Navštív alespoň 3 kostely a získáš certifikát a drobnou odměnu.

Průvodce SPPK bude k dispozici v každém z kostelů nebo si ho můžeš předem vyzvednout v Městské knihovně či v Turistickém informačním centru.

Sbor ČCE, Fügnerovo náměstí 48/14

17:55 Zahájení (Daniel Freitinger - farář).

18:05 ZUŠ Písek:

Taneční obor: vystoupení pod vedením Evy Rohanové.

Výtvarný obor: přehlídka kostýmů pod vedením

Lucie Boháčové.

18:40 Prezentace Diakonie Písek + prodejní výstava.

19:00 Koncert pěveckého sboru Sborissimo.

20:15 Koncert hudební skupiny Mezi řádky.

21:15 Koncert Jana Franců s pásmem písní Karla Zicha.

Sbor ČČSH, Budějovická 204/13

18:00 In memoriam Leo Klein - vernisáž obrazů holandského malíře a waldorfského pedagoga.

19:00 Koncert písecké kapely Kérmideretvár

(Jan Wdowczyn, Hanka Žížková, Karel Petro a Tomáš Mandík).

Děkanský kostel Narození Panny Marie

19:05 Přivítání návštěvníků (J. Skibiński - farář).

19:30 Josef Jiran: kněz - dobrodinec - sportovec

(přednáška Michaela Sekyrky k 25. výročí úmrtí P. Josefa Jirana).

20:45 Proč manželství? Co nám dává a bere.

Moderovaná diskuze s manželskými páry z naší farnosti a (jejich) knězem.

Kostel sv. Václava

19:15 Píseň stvoření (hudebně - literární pásmo sboru Stříbrné větry propojené čtením z díla sv. Františka z Assisi).

21:00 Nástěnné malby v kostele sv. Václava (interiérem kostela provede Barbora Holoubková).

Případné změny či doplnění programů sledujte na plakátech jednotlivých kostelů.

Ekumenický rozcestník: ekumenapisek.cz

Referendum si o volbách nezopakujeme, Volba pro Město mne vyškrtnla z kandidátky

Chtěl jsem kandidovat na podzim v komunálních volbách, aby se do zastupitelstva dostali noví lidé, kteří by udělali změnu v písecké politice. Ne proto, že jsem měl politické ambice, ale proto, že už jsem se nemohl dívat jak současné vedení města neustále poškozují Písek. Ale stal jsem si i opozičním politikům nepohodlný a Volba pro Město mne záměrně vyškrtnla z kandidátky, ač jsme se s nimi v lednu dohodli, že budeme kandidovat jako občané s nimi společně jako Volba pro město – Občané Písku.

Zřejmě se báli toho, že bych měl ve volbách úspěch a asi i vadilo, že prosazují zásadní vliv občanů na rozhodování města. Porušili svoje slovo a naši dohodu nedodrželi, přesto že jsem jim vypracoval program, udělal webovky, 3 měsíce psal články, abych propagoval Volbu pro město, organizoval besedy s občany a přednášky, věnoval přípravě veškerý volný čas, vše platil (36 000 Kč), a oni mne takto podrazili. Tím mi v podstatě znemožnili kandidovat, protože v našem volebním systému nemá smysl uskupení se 3 lidmi na kandidátce, protože strana co má 27 kandidátů dostane 27 hlasů, kandidátka se 3 kandidáty dostane hlasy jen 3. To zcela zásadně znemožňuje zvolení nezávislých osobností.

Měl jsem reálnou vizi pro změny v Písku, jeho posun k modernímu městu, ve kterém mají podstatný vliv občané. Absolvoval jsem kurz na komunálního politika u Nadace VIA, kde jsem získal spoustu znalostí a zkušeností, jak lze dělat věci správně ve spolupráci s občany. Potkal jsem politiky, kteří místní politiku dělají jinak, než jaká je současná praxe v Písku. Bohužel není s kým tyto změny provést. Nespokojených lidí je spousta, ale málo ochotných pro své město a svůj domov něco udělat. Oslovil jsem řadu lidí, ale nechtějí vstupovat do politiky, nechtějí tomu věnovat svůj čas a něco obětovat. A tak zřejmě dál budou zvoleni politici, kteří tu zcela nekompetentně a nedemokraticky vládnou 20 let a po-

škozují čím dál tím víc, i nevratně, naše krásné město. A dál se budou skládat v Písku mocenské koalice na základě rozdělování funkcí, trafik a politických kšeftů.

Přímo do politiky se tedy asi nebudu moci zapojit, ale budu dál usilovat o zlepšení v našem městě jako občan nepolitik spolu se Spolkem pro dobrý život v Písku <https://www.zivotvpisku.cz/>. I jako občan jsem dosáhl řady věcí, dal jsem městu zdarma studii s peticemi na úpravu Hradištské návisi a sídliště M. Horákové a město ji okopírovalo a už se vyřizují projekty. Bohužel konečné řešení se s občany dál nekonzultuje a některé věci si město prosazuje jinak, dokonce proti vůli občanů. Zabránil jsem spolu s dalšími občany stavbě spalovny, dotáhl do vítězného konce referendum i proti velké přesile současných politiků.

Chtěl jsem se jako budoucí zastupitel dozvědět, co pro obyvatele v různých částech města máme dělat, proto jsme dělali jsme besedy s občany o různých čtvrtích města, ale ty nebudou dokončeny, avizovaná Beseda o Budoucnosti Písku 7. června je zrušena.

Besedy byly skvělé, protože si čtvrť projdete a obyvatelé vám pak řeknou důležité podrobnosti a detaily. A někdy navrhnou i řešení potíží. Takto by měli politici postupovat a nemuseli by vymýšlet různé hlouposti a zbytečnosti. A lidé toho většinou nechtějí moc ani nic nákladného.

Lepší úklid, údržbu zeleně, lepší dovybavení jejich čtvrtí lavičkami, koši. Chtějí intervalovou MHD (15 min) z okrajových částí, někde lepší osvětlení, bezpečnost, více míst pro parkování a možnost vlastních garáží v garážových domech. Potřebují, aby je někdo na městě bral vážně, aby se svým podněty a připomínkami nebyli odmítáni starostou, politiky a úředníky.

Jak lze zapojit občany do rozhodování města, do zkvalitnění veřejného prostoru, do strategického a územního plánování se můžete dozvědět z přednášek, které jsem pořádal, zde odkazy na You Toubu: [Zapojení občanů do rozhodování o obci](https://youtu.be/2AqUGMiUVWQ) – <https://youtu.be/2AqUGMiUVWQ>

Plánování veřejných prostranství s veřejností ateliér TAKTIKY <https://youtu.be/YcLLPaDY280>

Písek potřebuje intervalovou MHD na 15 minut, abychom se z okrajů dostali do centra, na nádraží a nemocnice. MHD s delším intervalem jsou vyhozené peníze, protože pak ji používá málo lidí. V odpadech nemusíme budovat na Vydlebech překladistiště. Více měst by mělo postavit ve Vodňanech u hlavní silnice optickou třídící linku, umožnit lidem snáze třídřit biologický odpad a množství odpadů pro spalovnu v ČB snížit na 30% a je po problému. Linka v Ostravě s kapacitou 50 000 t/rok stála 280 mil. Kč. (spalovna 2,4 mld Kč)

Aby se Písek mohl rozvíjet a neměli jsme na ulicích zácpy, potřebujeme severní obchvat a obchvaty Václava a Hradiště. S modernizací železnice, jsme toho mohli docílit, protože dráhy budou rušit tři přejezdy a my v těchto místech mohli požadovat mosty – u židovského hřbitova, na Hradiště a nádraží. Bohužel město přistoupilo jen na most na Hradiště. To významně zhorší dopravu, především v Zeyerově a Hradištské ulici, kam se přesune doprava od nádraží.

PAVEL ŠEBELLE

Děti z Masaryčky opět zvítězily v Prácheňských přeborech

Na stadionu v Písku se ve středu 29. dubna utkalo 11 družstev starších žáků a žákyň v náročných disciplínách projektu Ministerstva obrany „Příprava občanů k obraně státu“. Soutěž se konala pod záštitou starosty Písku ve spolupráci s Jednotou ČsOL Písek, s armádou, policií, KVV České Budějovice, AČR, HZS JČK a dalšími. Velmi dobře připravená akce prověřila dětské kolektivy po fyzické i vědomostní stránce. Na stupni nejvyšším stálo družstvo ze ZŠ T. G. Masaryka Písek (K. Kiewegová, A. Zemek, V. Vlňa, M. Šafránek, V. Benák a L. Bečvář). Družstvo postupuje do krajského kola 5. června v Č. Budějovicích – blahopřejeme!

PAVEL KOLÁŘ, ZŠ T. G. Masaryka Písek

Exkurze do Rohde & Schwarz Vimperk

Žáci tříd 3. A a 3. C SPŠ a VOŠ Písek se zúčastnili 28. dubna 2026 odborné exkurze do společnosti Rohde & Schwarz ve Vimperku. Během návštěvy se seznámili s historií firmy, oblastmi jejího působení a s moderní výrobou elektroniky.

Viděli výrobu kabelů, osazování desek plošných spojů, montáž a testování finálních zařízení i celkovou organizaci práce ve výrobním provozu. Největší zájem vzbudila praktická část, zejména pájení drobných součástek, a také vysoká úroveň čistoty a technického vybavení pracoviště.

Exkurze byla přínosná zejména díky propojení teoretické výuky s praxí a poskytla žákům lepší představu o fungování moderní technologické firmy i o možnostech budoucího uplatnění v oboru.

Text a foto RADEK LENEMAJER

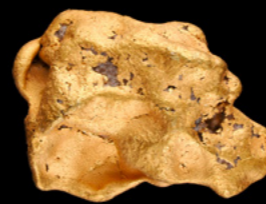

Terra Aurea – Přijďte 29. 5. na muzejní noc! A v červnu na výstavu Orlík a Stehlík

Hlavní muzejní výstava letošního léta dostala jméno Terra Aurea – Novodobé nálezy jihočeského zlata. V názvu je řečeno vše podstatné – muzeum představí nedávný mimořádný objev zlatých nuggetů. Tématu je věnována i muzejní noc, která se koná již v pátek 29. května.

TERRA AUREA Novodobé nálezy jihočeského zlata

29. 5. — 7. 9. 2026

Soubor zlatých nuggetů nalezených v loňském roce na Vodňansku sestává z 21 kousků o celkové hmotnosti téměř 250 gramů, přičemž největší z nich váží 105 gramů. To z něj činí v současnosti největší spolehlivě zdokumentovaný vzorek v České republice. Písečákům není třeba o zlatě dlouze vyprávět, snad všichni znají příběhy pravěkých rýžovníků u řeky Otavy, středověkých horníků v nedalekých kopcích i historii křepické zlaté horečky z roku 1927. Na tehdejší nález zlatých plíšků se poprvé ukázalo, že v jižních Čechách se zlato nenachází pouze v podobě drobných zlatinek, ale i ve velkých kusech jako je tomu u slavných zahraničních nalezišť. A právě to potvrzují i nálezy z poslední doby.

„Prácheňské muzeum na výstavě Terra Aurea představí kromě nejnovějšího unikátního objevu i dalších asi padesát jihočeských nuggetů zapůjčených ze soukromých sbírek a také ukázky vyrýžovaných zlatinek. Dočasnou expozici doplní jejich mikrofotografie ukazující bohatost tvarů,“ uvádí Jaroslav Cícha, geolog muzea a kurátor výstavy, který se zlatu dlouhodobě a systematicky věnuje ve své odborné činnosti. O prázdninách navíc nabídne několik komentovaných prohlídek, v průběhu června pak vyjde výstavní katalog. Konání výstavy se navíc propojuje s mistrovstvím ČR a SR v rýžování zlata v Kestřanech, které připadá na termín od 29. 7. do 31. 7. Pro veřejnost pak navazuje již 34. ročník tradičního rýžování v sobotu 1. 8.

Každoroční muzejní noc tak nemohla být věnována ničemu jinému než právě vzácnému kovu. Jejím vrcholem bude samozřejmě slavnostní zahájení výstavy Terra Aurea, ale celý večer v pátek 29. května nabídne bohatý program. Po muzeu mohou děti hrát dobrodružnou hru, bude možné přihlásit se do školy rýžování zlata, zajít

Malíř Karel Stehlík byl fascinován budováním Orlické přehrady a tento námět ztvárnil nesčetněkrát...

na pohádkový středověký trh, zkusit si historické mechanické hry i užít si živá vystoupení - od kejklíře přes hudbu inspirovanou pohádkami až po interaktivní dělostřeleckou show. Chybět nebudou komentované prohlídky. Na všechny děti, které dorazí v pohádkovém kostýmu, čeká navíc kouzelný balíček s odměnou. **Začíná se již v 17 hodin, slavnostní otevření výstavy je plánované na 20. hodinu.** Podrobný program sledujte na webu či facebooku muzea.

Dalším tématem, které se do muzea čas od času vrací, je **Orlická přehrada**. Monumentální, nejvyšší svého druhu u nás, v koruně hráze dosahující výšky 91 metrů, vystavěná z více než 1 milionu kubiků betonu. Není divu, že její budování přitahovalo pozornost nejenom široké veřejnosti, ale i tehdejších umělců. Snad nejvíce fascinoval vznikající kolos zasloužilého umělce, akademického malíře a milevského rodáka Karla Stehlíka (1912 – 1985). Ten přímo na staveništi namaloval v 50. letech 20. století celou řadu obrazů, které pak po celé zemi vypořádaly o monumentalitě největší stavby druhé půlletky v Československu. Jeho obrazy z vltavského staveniště visely po celé republice, často v nejrůznějších kancelářích komunistických politiků či úředníků. Poprvé letos v létě se jejich velká kolekce téměř po sedmdesáti letech zase sejde pohromadě a to v muzejní Galerii. Stehlíkovo dílo bude doplněno i o práce jeho kolegů, například malíře Jaromíra Jindry, jenž také zajížděl malovat na Orlík, či Josefa Krejzy, který zachytil znik Husinecké přehrady. Vernisáž výstavy Orlík a Stehlík připadá na čtvrtek 18. června od 17 hodin a otevře ji komentovaná prohlídka s kurátorem, historikem Janem Koubou. Během léta pak autor nabídne další termíny prohlídek, výstava končí 30. srpna.

Poslední příležitost navštívit výstavu **Expozice 33 s komentářem jejich tvůrců se nabízí v neděli 21. června od 15 hodin.** Půjde vlastně o derniéru výstavy věnované vzniku a ohlasům stále muzejní expozice z roku 1993. Návštěvníci se dozvědí zajímavosti o tehdejší rekonstrukci muzea, vzniku oceňované expozice i jejím evrop-

ském úspěchu. Výstavou provede její kurátor Zdeněk Duda, s komentářem pak naváže historik Jan Kotalík jako jeden z tehdejších autorů.

Na konci června by mělo dojít k **obnově prohlídek městské elektrárny**. První víkend, kdy bude možné do technické památky opět zavítat, bude **27.-28. června**, a provádět se pak bude po celé prázdniny. Návštěvnícký režim zde bude nastaven stejně jako loni, otevřeno tedy bude denně včetně pondělků a komentované prohlídky začnou vždy v 10, 12, 14 a 16 hodin. Není třeba se hlásit předem, stačí přijít přibližně deset minut před začátkem prohlídky do ulice Podkalí.

VAŠE PRÁCHEŇSKÉ MUZEUM

Červen v knihovně: koncert, divadlo, slam poetry, Létající Čestmír i Bohuslav Martinů

Další měsíc zahájíme v pondělí 1. června oslavou Mezinárodního dne dětí. Nabídneme výprodej dětských knih, tvořivé dílny pro malé návštěvníky a divadelní představení ByloNebylo v podání výtvarníka, hudebníka a spisovatele Petra Nikla a herce Jana Slováka. Společně předvedou živé a improvizované propojení Erbenových pohádek s hudbou, zvuky i pohybem, které pobaví děti i dospělé.

V úterý 2. června dostanou prostor mladí dokumentaristé. V rámci projektu **Příběhy našich sousedů** představí žáci a studenti z Písecka osudy pamětníků, které zaznamenali a zpracovali pod vedením organizace Post Bellum.

Ve středu 3. června proběhne pravidelné **Setkání se starostou města Michalem Čapkem**. Večer pak zahájíme výstavu s názvem **Martinů kráčí Prahou**, která připomene třicet let Institutu Bohuslava Martinů v Praze. Muzikoložka Lucie Jirglová poté v přednášce přiblíží život jednoho z nejvýznamnějších českých skladatelů 20. století.

Ve čtvrtek 4. června zveme nejmenší návštěvníky na dopolední program se skřítkem Všeňálkem a odpoledne děti i rodiče na setkání s Kateřinou a Vladimírem Svazilovými nad jejich knihou **Puť a Divoká trojka**. Součástí programu bude také kreativní workshop. Páteční podvečer 5. června přinese návrat do televizních osmdesátek. **Prácheňský TAM-TAM zve na besedu s Lukášem Bechem**, kterého si mnozí pamatují především jako představitele Létajícího Čestmíra. Herec zavzpomíná na natáčení a promluví i o své další profesní cestě.

V sobotu 6. června se vydáme **po stopách Dagmar Šimkové**. Zážitková literárně-historická procházka ulicemi Písku vychází z autentických vzpomínek zachycených v knize Byly jsme tam taky a provede nás místy spojenými s jejím životem i dobovou atmosférou 50. let.

Orchestr posledního dne – koncert 9. června

V úterý 9. června rozezní venkovní scénu **Orchestr posledního dne**. Hudební uskupení s osobitým humorem, nadhledem a kabaretním šarmem slibuje večer, který zpřijemní konec světa — nebo alespoň začátek léta. Ve středu 10. června uvede **knihovnický kroužek Divadlohrátky** premiéru dětského představení inspirovaného oblíbeným komiksem Čtyřlístek.

V pátek 12. června vystoupí **teolog a religionista Pavel Hošek s přednáškou věnovanou chasidismu** a jeho literárnímu odkazu. Ve své knize Chasidské příběhy představuje tradici, která inspirovala řadu významných autorů od Martina Bubera po Isaaca Bashevise Singera.

V rámci městské slavnosti Dotkni se Písku vás zveme v sobotu 13. června **do zahrad domu U Koulí. Komentované procházky historika Bohumíra Bernáška a Ondřeje Kofroně**, koordinátora městské zeleně, obohatí veřejné čtení v zahradě legendárního domu, literární dílny, swap knih a netradiční občerstvení z kuchyně Světa v Písku.

V pondělí 15. června společně s cestovatelkou Pavlínou Reinišovou vyrazíme **Po stopách španělských tradic**. Od historické Salamanky nás provede až po Málagu známou velikonočními procesímí. V úterý 16. června se opět **online propojí čtenáři z Písku a bavorského Deggendorfu** v rámci pravidelného Česko-německého klubu, který nabízí prostor pro konverzaci v němčině i sdílení zkušeností a postřehů ze života v sousedním Německu.

Ve středu 17. června se podíváme na **osud politické vězeňkyně Dagmar Šimkové pohledem historičky**. Pavlína Kourová se zaměří nejen na její věznění v 50. letech, ale také na život v emigraci a odkaz, který její příběh zanechal. Ve čtvrtek 18. června se v rámci čtenářského klubu sejdeme nad knihou **Pozor! Pohov! od irské spisovatelky Claire Kilroy**. Román otvírá k debatě téma raného mateřství a jeho psychické i fyzické náročnosti.

Sobota 20. června začne **Poetickou vycházkou do Píseckých hor**, kterou připravuje spolek Voda a zeleň v Písku. Odpoledne pak nabídne pravidelné setkání Klubu deskových her plné strategických soubojů, napětí i zábavy pro malé i velké návštěvníky. Na něj naváže **komentovaná procházka polesím Hůrky mezi Smrkovicemi, Selibovem a Putimí. Historik Bohumír Bernášek** během putování propojí krajinu s dobovými souvislostmi i literárními prameny a připomene

Slam poetry – Anatol Svahilec

proměny zdejšího lesa i otisky minulosti v místní paměti. V pondělí 22. června zveme na **Fotopovědnici s regionálním fotografem Karlem Burdou**. Setkání s tímto významným jihočeským tvůrcem doprovodí promítání jeho autorských fotografií spojené s odbornou debatou, kterou povede písecký umělec Jan Vávra.

V úterý 23. června se těšíme na **to nejlepší z české slam poetry**. Na venkovní scéně vystoupí Anatol Svahilec, Večerka a PanGumpán. Slameři změní své síly v show, která stojí na pomezí poezie a divadla. A chybět nebude ani hudební doprovod. Ve středu 24. června přivítáme historičku Věru Dvořáčkovou z Akademie věd ČR. Ve své přednášce **Vědci ve víru hudební vášně** představí osudy českých vědců, které vedle odborné práce výrazně formovala také hudba. V pátek 26. června se můžete zúčastnit **komentované prohlídky knihovny** a nahlédnout i do míst, kam se běžný návštěvník nedostane. Večer pak na venkovní scéně proběhne další **komunitní akce Světa v Písku**, který se spolu s **kapelou Plán B** rozloučí s uplynulým školním rokem. V sobotu 27. června budeme tvořit. V kreativním workshopu se tentokrát se zaměříme na **výrobu šperků z minerálů**.

Měsíc uzavřeme v úterý 30. června přednáškou **klinického farmaceuta Josefa Suchopára**. Ve spolupráci se Seniorskou radou Písek otevřeme praktické téma vlivu potravin, vitamínů a doplňků stravy na účinnost běžně užívaných léků.

Po celý červen můžete navštívit pokračující **výstavu ilustrací Andrey Tachezy, výstavu Martinů kráčí Prahou** nebo **fotografie skupiny TeriFoto**. Na dětském oddělení budou vystaveny práce účastníků našeho kroužku Mladý ilustrátor.

Více informací o jednotlivých akcích najdete na webu www.knih-pi.cz a na sociálních sítích knihovny. Těšíme se na vás i v červnu.

VAŠE KNIHOVNA

Měla by být vila Marta kulturní památkou?

Už několikrát podnět k prohlášení vily Marta v Písku za kulturní památku byl adresován v uplynulých dnech Ministerstvu kultury České republiky – tentokrát od organizace Post Bellum, z.ú. Přinášíme text žádosti. O názor jsme požádali také majitele dotčené vily – píseckého zastupitele Marka Anděla, na otázky zatím neodpověděl.

Vážené členové komise, vážené dámy, vážení pánové, obracíme se na Vás s podnětem k prohlášení objektu známého jako vila Marta v Písku za kulturní památku ve smyslu zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči. Objekt se nachází na pozemku parcelní číslo st.1610 č.p. 934 v katastrálním území Písek (720755) a vlastní jej v současné době soukromá osoba pan Marek Anděl.

Organizace Post Bellum z.ú. je zakladatelem a správcem největšího archivu orální historie ve střední Evropě. V našem archivu nazvaném Paměť národa mohou lidé bezplatně procházet tisíci zaznamenaných příběhů pamětníků, kteří vzdorovali totalitám 20. století. Za desetiletí naší práce s uchováváním nehmotného kulturního bohatství českého národa jsme nabyli přesvědčení, že autentické příběhy a autentická místa mají nezastupitelnou roli v uchování naší národní paměti a zejména díky nim je snazší předávat zkušenosti přes generační propast dnešní mladé generaci. I proto si dovoluujeme navrhnout jedinečnou Vilu Martu v Písku za kulturní památku.

Jsmo přesvědčeni, že tento objekt naplňuje podmínky pro památkovou ochranu ve zcela mimořádné míře. Vila Marta není pouze hodnotnou historickou stavbou. Je především jedinečným místem, v němž se koncentruje architektonická hodnota, historická zkušenost 20. století, paměť komunistické perzekuce, významný literární odkaz a silný veřejný zájem na zachování tohoto místa pro budoucí generace. V době, kdy společnost stále intenzivněji hledá způsoby, jak uchovávat paměť moderních dějin, představuje Vila Marta objekt mimořádného významu, jehož

ochrana je nejen odůvodněná, ale také naléhavá. Domníváme se, že tato stavba vykazuje mimořádné památkové hodnoty, které zasluhují zákonnou ochranu, a to z následujících důvodů:

1. Hodnotná architektura a nezastupitelné místo v panoramatu města

Vila Marta je reprezentativní vilovou stavbou z roku 1926 a patří mezi nejvýznamnější rezidenční objekty své doby ve městě Písku. Svou architekturou dokládá vysokou úroveň meziválečné stavební kultury a představuje cenný doklad dobového vkusu i společenského postavení tehdejších městských vil.

Objekt je zároveň výrazným urbanistickým prvkem. Po desetiletí spoluvytváří charakteristické panorama Písku a je přirozenou dominantou prostoru u řeky Otavy. Jeho ztráta by neznamena pouze zánik jedné budovy, ale nenahraditelné narušení historického obrazu města.

2. Autentické místo spojené s osudem Dagmar Šimkové

Skutečný mimořádný význam Vily Marta však spočívá v jejím spojení s osobností Dagmar Šimkové, jedné z nejvýznamnějších svědkyň komunistické totality v českých dějinách.

Právě zde se odehrává počátek životního příběhu ženy, která se stala symbolem statečnosti, nezlomnosti a morální síly tváří v tvář totalitní moci. Rodina Šimkových byla po únoru 1948 postižena komunistickou perzekucí a samotná Dagmar Šimková strávila dlouhá léta ve vězení.

Vila Marta je proto autentickým svědkem jedné z klíčových zkušeností českého 20. stole-

tí – zkušenosti se ztrátou svobody, s politickým násilím a s osobní odvahou vzdorovat bezpráví.

3. Hmotný symbol významného literárního odkazu

Životní zkušenost Dagmar Šimkové byla zachycena v autobiografické knize Byly jsme tam taky, která je právem považována za jedno z nejvýznamnějších děl české memoárové a vězeňské literatury 20. století. Tato kniha byla opakovaně vydávána, oslovuje stále nové čtenáře a stala se důležitou součástí vzdělávání o období komunismu. Vila Marta je hmotným bodem tohoto odkazu.

4. Paměťové místo, které společnost potřebuje

Památková ochrana dnes neslouží pouze k uchování architektonicky cenných objektů. Stejně důležitá je ochrana míst, která nesou zásadní historickou a morální zkušenost společnosti. Vila Marta připomíná důsledky totalitní moci, osudy politicky pronásledovaných občanů, význam osobní statečnosti, cenu svobody a demokracie a odpovědnost společnosti vůči vlastní minulosti.

5. Živý vztah veřejnosti k místu

Vila Marta není zapomenutým objektem bez významu. Její osud dlouhodobě vyvolává veřejný zájem, diskusi i snahu o záchranu. Pojmenování lávky přes řeku Otavu po Dagmar Šimkové potvrzuje živý vztah veřejnosti k tomuto místu.

6. Výjimečný potenciál budoucího využití

Prohlášení za kulturní památku by neznamenal pouze ochranu stavby. Otevřelo by možnost budoucího důstojného využití objektu jako paměťového místa moderních dějin, vzdělávacího centra, prostoru pro kulturní a komunitní aktivity a centra připomínajícího hodnoty svobody a demokracie.

7. Naléhavost situace

Technický stav objektu je dlouhodobě neuspokojivý. Vila chátrá a bez včasné ochrany hrozí další znehodnocování stavby i ztráta autentických hodnot.

Každý další rok nečinnosti znamená vyšší riziko nenahraditelné ztráty. Památková ochrana je proto nejen odůvodněná, ale časově naléhavá.

Závěr

Vila Marta v Písku představuje mimořádně cenný objekt, v němž se jedinečným způsobem spojuje architektura, historie, literatura, paměť a občanské hodnoty. Její případná ztráta by nebyla pouze ztrátou jedné historické budovy. Byla by ztrátou důležitého svědectví o českém 20. století a promarněnou příležitostí uchovat místo, které může sloužit celé společnosti.

Proto žádáme Ministerstvo kultury České republiky o důkladné posouzení tohoto podnětu a zahájení řízení o prohlášení objektu Vila Marta v Písku za kulturní památku.

S úctou za Post Bellum, z.ú.

Ing. TOMÁŠ TRANTINA, ředitel pobočky Paměť národa Jižní Čechy

Vila, která je trvalou ostudou Písku – z tragické historie...

ZAS A ZNOVU JE TŘEBA TENTO PŘÍBĚH PŘIPOMÍNAT! Dnes opuštěná a téměř zcela zdevastovaná vila na okraji města je úzce spjatá se smutným příběhem Dagmar Šimkové, politické vězeňkyně československého komunistického režimu. „Díky“ svému současnému stavu se dostala do internetové databáze projektu OPUŠTĚNÁ MÍSTA – www.opustenamista.cz. Nezapomínejme!!!

Ve 20. letech nechal postavit honosnou vilu pan Jaroslav. Movitý bankéř, milující otec dvou dcer a oddaný manžel paní Marty. Pojmenování vily tedy není náhodné. Vzniklo z úcty k ženě, jejíž jméno nechal umístít nad vchodové dveře v podobě půlkruhového nápisu. Interiér byl vkusně zařízený a nejrepresentativnější částí celého obydlí byla bankéřova pracovna. Ta sloužila svému majiteli pouze do období konce 2. světové války, kdy následkem tragédie zemřel. Náhlá smrt otce však není jedinou událost, která dosud bezstarostný život slečny Dagmar poznamenala. Nastal komunistický převrat a její starší sestra uprchla z hranice.

Vězeňské foto 1952.

foto: archiv Pavlína Kourové, Národní archiv

Je to jeden z nejsilnějších příběhů 20. století. Vypráví o mladé třináctileté dívce, kterou si jednoho podzimního dne v roce 1952 odvedli soudruzi z StB. Vzali jí čtrnáct let života. Na podzim roku 1952 si pro ni přijelo šest mužů. Ona ani maminka netušily, jak neuvěřitelně nestvůrnou cestu pro ni komunisté připravili. Dagmar Šimková to později sepsala. Z jejích paměti vzešla kniha **BYLY JSME TAM TAKY**.

„Musíme něco napsat na stroji, ale hned vás přivezeme zpátky. Víme, že jste po noční službě, byli jste za vámi v nemocnici.“ Oblékla jsem si plášť, ani jsme se nerozloučily. Byla jsem klidná, protože byli tak civilizovaní. Blondýn mi otevřel dveře s elegancí lva dámských budoárů. „Tak pá,“ obrátila jsem se ve dveřích za mamkou. Sestupovali jsme zahradou. Na ramenou anděličků přibýlo listů. V brance jsem se ohlédla na terasu. Mamka tam vždy stávala, když jsem šla ven. „Jen se dobře rozhlédni, kurvo reakcionářská! V životě se sem už nevrátíš,“ poprvé promluvil truchlící muž. A měl pravdu. Z mého domova zůstaly jen holé zdi, mezi nimiž žijí neznámí lidé.

(Z článku Jindřišky Jelínkové pro časopis Barbar, 2014)

Maminka s dcerou Dagmar zůstaly, ale z celé vily měly k dispozici jen jediný pokoj.

Dagmar nesměla studovat a také nijak netajila své názory, které se absolutně neshodovaly s politickými ideály. Jednoho dne, roku 1952, na dveře krásné vily zaklepal šest distingované vyhlázejících estébáků. V jejich doprovodu Dagmar opustila svůj domov. Na zahradě se ještě stačila otočit na maminku, která jí z terasy mávala. V tu samou chvíli jí jeden z estébáků pošeptal: „*Jen se dobře rozhlédni, kurvo reakcionářská! V životě se sem už nevrátíš.*“ Teprve v té chvíli začala tušit, že značnou část svého mládí zanechá v československé komunistické věznicí pro ženy.

Do věznic se tehdy 23letá Dagmar dostala za svůj nesouhlas vůči komunismu a své názory odmítala jakkoliv tajit. Obvinění vzniklo na základě rozšiřování letáků a za poskytnutí úkrytu dvěma zběhům, kteří se chtěli dostat na Západ. Čekalo ji 14 let vězení. V osobním vězeňském spise, který před výkonem trestu musela vyplnit, byla kolonka „příčiny trestné činnosti a co očekávám od výkonu trestu“. Dagmar vyplnila následující: **Naprostý nesouhlas s politickým zřízením a tou-**

Dáša, maminka a sestra Marta v Austrálii, 1969
foto: archiv Pavlína Kourové, Národní archiv

ha po svobodném životě v jiné zemi. Od výkonu trestu neočekávám nic. A tak se z „té krásné holky z vily nad řekou“ stalo jen bezejmenné číslo 1211, kterým byla až do svých 37 let.

Zima, plesnivě místnosti, minimum jídla, nedostatek hygieny, výsměch a tresty. Vězeňkyně se i v těchto špatných podmínkách snažily kontrolovat své chování a nepřijít o svojí důstojnost a sebekontrolu. Dagmar své mamince psala dopisy, ale k adresátce se nikdy nedostaly. Procházely pečlivou cenzurou. Veškerý majetek byl rodně Šimkových zabaven a propadl státu. Namísto krásné vily byl mamince přidělen malý byt.

Dagmar byla propuštěna roku 1966. S maminkou společně odcestovaly. V Austrálii se shledala se svojí sestrou, kterou 18 let neviděla. Dagmar zemřela roku 1995, ale její příběh ale zůstal nesmrtelný. Najdete ho v knize *Byly jsme tam taky*.

Vila ve svahu nad řekou stále stojí, ale je v žalostném stavu. Zahrada je zarostlá, nápis nad dveřmi postupně opadáva a z původních interiéru se nezachovalo téměř nic.

Text z <https://www.opustenamista.cz/ceska-republika-cz/vila-marta>

19. ROČNÍK CELOSTÁTNÍ PŘEHLÍDKY DIVADELNÍCH PŘEDSTAVENÍ WALDORFSKÝCH ŠKOL

DUHOVÉ DIVADLO

3. 6. – 6. 6. 2026 ▶ PÍSEK

DIVADLO F. ŠRÁMKA

Elixír a Halíbela
Vánoce na objednávku
Vánoční povídka
Dům čtyř letor
Tři mušketýři
Lichožrouti
Sherlock Holmes
Charleyova teta
Jeden a půl případu
S. Holmese
Zlatička od Mississippí

DIVADLO POD ČAROU

Strašidlo Cantervillské
Vražda v západním expresu
Zimní pohádka
Svatá Jana
Poprask na laguně
Neočekávané dobrodružství
Boy, ahoj
Pýcha a předsudek
Poslední Mohykán
Švestka

NACHTĚ SI KOMPLETNÍ PROGRAM:

www.facebook.com/duhovedivadlo
[instagram.com/duhove_divadlo](https://www.instagram.com/duhove_divadlo)

KINO PORTYČ

Komedie plná omylů
Marlow
Sám doma
S čerty nejsou žerty
Rychlé šípy
Dívčí válka
Balada pro banditu
Sluha dvou pánů

DOPROVODNÝ PROGRAM

Palackého sady
O Palečkoví
Kérmideretvár koncert
STORYTELLING
Justin Svoboda
Cirkusová dílna
Jirky Sadíla
Hudebníště
SOUHRA V RYTMU
Justina Maierová
a Lukáš Břejcha

PROFESIONÁLNÍ HOST PŘEHLÍDKY

Martin Myšička

Letošním profesionálním hostem přehlídky bude divadelní a filmový herec Martin Myšička. Vystudoval činoherní herectví na DAMU a zároveň subnukleární fyziku na MFF UK. Sám často zmiňuje, že fyzika a divadlo jsou vlastně jen různé způsoby zkoumání světa a lidského bytí – jeden skrze exaktní rovnice, druhý skrze emoce a situace. Již během studií hostoval v Národním divadle u Studia Ypsilon. V roce 1994 získal Cenu Alfréda Radoka za roli knížete Myšička ve hře Klášter. Od roku 1997 je členem souboru Dejvického divadla, kde ztvárnil desítky rolí a v letech 2017–2024, zde působil jako umělecký šéf. Mezi jeho nezapomenutelné divadelní role patří postavy v inscenacích Revizor, Učpanej systém či Elegance malekuly. Je znám z filmů Jedna ruka netleská, Karamazovi, Leto s Evěnem) a seriálu (Zlato Dejvického divadla, Dabing Street, Kosma, Boží Mlýny).

ČTVRTEK 4. 6.
20:00–21:30 | Divadlo F. Šrámka

BESEDA
s Martinem Myšičkou

Kérmideretvár

Kapela Kérmideretvár („Kér mid eret vár“, v překladu z maďarštiny: Na co čekáš?). Ano, muzikanti této kapely už na nic nečekají. Cháňjí si zahrát kdekoli, kdykoliv a hlavně akusticky. Písníčky, které mají rádi, i ty, které se derou na světlo světa jako autorská tvorba. Kérmideretvár jsou: Hanza Włowa Włowyczyn (hrajeji na cokoliv, perkuse a zpěv) Tomáš Mandík (držky a drží dekorum) Hanka Dřevěné jablčko Žižková (flétny, píšťaly, úsměv a zpěv) Karel Petra (akustika, perkuse, zavřené oči a zpěv)

ČTVRTEK 4. 6.
18:00 | PALACKÉHO SADY
KONCERT

Pořádá ZŠ Svobodná a MŠ Písek a W sdružení Písek z. s. | www.duhovedivadlo.cz | VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ | ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Poštołka spálená na „sloupu smrti“ zaplatila životem

Ne každému poraněnému zvířeti dokážou v záchrané stanici pomoci. Smůlu měla poštołka, kterou do Makova přivezli z Předotic. Jde přitom o velký problém, který stojí život tisíců ptáků.

Libor Šejna, Záchraná stanice živočichů Makov vysvětluje: „Měla spálené, už černé, mrtvé nohy, které se nedají vyléčit, a poraněné křídlo – klasická poranění ze sloupů elektrického vedení, takzvaných sloupů smrti. Poštołku jsme museli nechat uspat, pomoci jí už nelze. Energetici s tím bohužel dělají jen málo.“

Nejnebezpečnějším typem konstrukce je příhradový sloup. Foto: Václav Hlaváč

„Sloupy smrti“ jsou nezabezpečené elektrické stožáry vysokého napětí (typicky 22 kV), na kterých ročně v Česku zbytečně hynou desítky tisíc dravců a dalších ptáků. Ptáci na sloupech hledají rozhlednu pro lov kořisti, ale při dosednutí na nebezpečné konzole propojují svými křídly či tělem dvě fáze najednou a zabíjí je výboj.

Když pták lovící kořist nemá v blízkosti strom, volí sloup vysokého napětí. Ptáci nejčastěji usedají na horní část nosných sloupů, kde se nachází izolátor. Pokud se dotknou konstrukce (uzemněný bod) a zároveň živého vodiče, dojde k usmrcení elektrickým proudem. Nejčastějšími oběťmi jsou káně lesní, poštołky, ale i vzácnější druhy jako luňák červený, raroh velký či orel mořský. „Ti „šťastnější“ přitom uhynou hned, další, jako tato poštołka, pak hynou v bolestech dny, někdy i týdně! Pokud

Ptáci popáleni v průběhu prázdnin, kteří se dostali do Záchrané stanice Pavlov. Foto ZS Pavlov

se dostanou do záchraných stanic v tomto stavu, jedinou volbou je jejich usnutí. V opačném případě jim za krátký čas upadne noha nebo, jako by bylo u této poštołky, rovnou obě,“ dodává Libor Šejna.

Že nejde jen o dravce, potvrzuje v diskusi na FB například Šárka Paličková Albrechtová: „Já jsem tak viděla uhořet mládě čápa, kterého zrovna rodiče učili létat. Ještě dnes je mi z toho nanic. Jeden z čápů pak každý den přiletěl k onomu stožáru a sedával na střeše nejbližšího domu...“

Energetické společnosti mohou sloupy zabezpečit – stávající nebezpečné sloupy se vybavují plastovými kryty izolátorů a samotných vodičů, nová vedení a rekonstrukce využívají tzv. konzole, které ptákům neumožňují dosednout do nebezpečné zóny. Na vodiče se také instalují plastové prvky, které dráty zviditelní za letu a brání kolizím. Jde to ovšem příliš pomalu. Už před více než 15 lety energetici slibovali, že sloupy opatří takzvaným pářetem, tedy bezpečným sedátkem pod dráty. Takových je v přírodě ale jen minimum. I přes velké úsilí ochránců a sliby energetických společností se počet popálených ptáků nesnižuje.

Bezpečný typ sloupu s takzvanou odsedávací lavičkou pro ptáky. Foto: Václav Hlaváč

„Je potřeba o tomto problému mluvit a posouvat ho k řešení. Lhůta, ve které měli energetici zajistit ochranu všech nebezpečných sloupů v republice, už vypršela, ale zatím se to nepodařilo. Sloupů smrti je i nadále ve volné přírodě velké množství,“ vysvětluje Petra Hulvová ze Záchrané stanice Pavlov (<https://stanicepavlov.cz>). „Ta lhůta byla prodloužená v novele energetického zákona pro dokončení do 31. prosince 2035. Důvodem je rozsah prací,“ sdělil mluvčí E.ON Lubomír Boudný (<https://ct24.ceskatelevize.cz>).

Každý může přispět k řešení tohoto problému tím, že Agentuře ochrany přírody a krajiny České republiky nebo záchrané stanici nahlásí případ úhynu ptáka nebo nebezpečný sloup a upřesní

Poštołku z Předotic v Makově zachránit nedokázali...

lokalitu. „Pro nahlášení potřebujeme tři základní údaje – přesnou lokalizaci, ideálně souřadnice, fotku sloupu a fotku uhynulého ptáka,“ upřesnil Václav Hlaváč, ředitel Regionálního pracoviště AOPK ČR pro Vysočinu, který se profesně problematice úhynu ptáků v souvislosti s elektrickým vedením dlouhodobě věnuje.

„Bylo by potřeba, aby odpovědné společnosti – Skupina ČEZ, E.ON a další – ty proklaté sloupy vyměňovaly s větší razancí a rychleji! A samozřejmě bychom od nich očekávali, že finančně podpoří organizace, které se o takto poraněná zvířata starají. To je snad to nejmín, co mohou udělat,“ říká Libor Šejna. Tak jim napište i vy!

ZDENKA JELENOVÁ

Písečtí sokoli na teplárně dostali kroužky

Náš kamarád Vašek Beran z Oblastního muzea v Ústí nad Labem přijel a okroužkoval mladé sokoly na písecké teplárně. Když vše dobře dopadne, tak se čtyři mláďata, tři samičky a jeden sameček, brzy poprvé rozletí nad Písek. Potvrdila se tak správná volba i umístění budky, kterou finančně podpořilo město Písek. Ve zbytcích potravy na hnízdě převažují „měštšiti“ holubi lovení samičky a špačci a drobní pěvci, které loví sameček.

LIBOR ŠEJNA, Makov

Písecké spolky sdružují stovky malých i velkých Písečáků a nabízejí atraktivní programy

V dubnu 2024 vznikl nápad uspořádat setkání vedoucích spolků z Písku a okolí. Tyto převážně kulturní spolky jsou důležitou součástí života města. Aktivně se podílejí na pořádání kulturních akcí a v rámci své celoroční činnosti pracují se členy od dětí nejtětlejšího věku až po seniory.

Do těchto spolků pravidelně dochází více než 1000 členů. Pravidelná společná setkávání pomáhají řešit řadu otázek, které se spolkové činnosti týkají. Několik podnětů a návrhů již zástupci spolků předali vedení města Písku a setkali se s pozitivní odezvou nejen ze strany města, ale také od veřejnosti.

Spolky zároveň aktivně spolupracují s městskými organizacemi. Díky pravidelnému setkávání se daří zlepšovat vzájemnou komunikaci v písecké kulturní komunitě. Spolková činnost má v Písku pevné kořeny a díky příchodu nové generace existuje dobrý předpoklad, že tradice těchto spolků budou pokračovat i v dalších desetiletích.

Na fotografii vpravo můžete vidět zástupce různých píseckých spolků při jednom z jejich pravidelných setkání.

JOSEF HANDREJCH

forBody
Pro tělo a mysl v rovnováze

NÁBOR DÍVEK DO KURZŮ Pole Dance

PRO DÍVKY OD 7 LET

TERMÍN:
STŘEDA 26.8.2026 v 17 hod.
A ČTVRTEK 3.9.2026 v 17 hod.

KDE?
FOR BODY
Sedláčkova 472/6, Písek

727 868 131
www.forbodystudio.com

Těšime se na tebe!❤️

NEOBYČEJNÝ FESTIVAL LOUTKOVÝCH DIVADEL

LOUTKOVÝ SPOLEK NITKA UVADÍ

PÁTEK 4. ZÁŘÍ 2026

9.00 – DIVADLO PETI ZÁLESKÉHO
O KOHOŮTKOVI A SLEPIČCE

10.15 – DIVADLO PETI ZÁLESKÉHO
PERNÍKOVÁ CHALOUPKA

13.00 – DIVADLO KARLOVY VARY
VELKÉ DOBRODRUŽSTVÍ MALEHO OTY

15.00 – TEÁTR PAVLA ŠMÍDA
POHÁDKA Z BUDIKU

17.00 – KEJKLIŘSKÉ DIVADLO VOJTY VRTKA
NEPOSLEŠNÁ KŮZLATA ANEB KDYŽ KOZA NENÍ DOMA,
ZAČINA CIRKUS

19.30 – DIVADLO POTULNEHO ČAJOVNÍKA
TRUHLA

SOBOTA 5. ZÁŘÍ 2026

9.00 – STUDIO DELL ARTE
DLOUHÝ, ŠIROKÝ A BYSTROZRÁKÝ

11.00 – TDS
NA STŘIBRNÝCH HORÁCH A O KRÁSNE JANIČCE

13.00 – DS J.K. TYL ČESKÉ BUDĚJOVICE
ZA ZVÍRATKY DO POHÁDKY

15.00 – LOK VAR
TRÍ PRASÁTKA

17.00 – BUCHTY A LOUTKY
AUTOMAT

DOPROVODNÝ PROGRAM :

3. ZÁŘÍ – PROMÉNÁDA LOUTEK
5. ZÁŘÍ – AL RAŠID – HISTORICKÉ ATRAKCE
VÝTVARNÁ DÍLNICA, POHÁDKOVÝ FOTOKOUTEK

Spolek Přátelé Kamenného mostu Písek
zve všechny dospělé i děti na

LETNÍ AKCI RADOSTI, FANTAZIE A TVOŘENÍ

Zastavte se NA KAMENNÉM MOSTĚ

Namalujte si obrázek, třeba mostu
Magdalena vám poradí jak na práci s barvou a štětcí

**KDY? 8. července, 4. a 18. srpna
za dobrého počasí od 16 hodin**

Pojďte se pobavit, překvapit sami sebe co umíte nebo se jen tak zastavte
a podpořte nás v myšlence, že Kamenný most žije.

Spolek Přátelé
Kamenného
mostu Písek
a Spolek přátel
domu U Slona

Léto u Kamenného mostu a na dvorku domu U Slona

12. června, 17:00 Na dvorku

zahájení výstavy Písek poetický – dotkni se Písku
očima básníka Jana Cziviše a fotografa Jana Vávry

13. června, 13:00, 14:00, 15:00 Kamenný most

prohlídka Kamenného mostu s komentářem
Mgr. Jana Kouby z lodí píseckých vodních skautů

7. července, 21:30 Bijásek na dvorku

Zánik samoty Berhof Jana Brejchová ve filmovém
přepisu stejnojmenné novely Vladimíra Kőrnera o prvním
poválečném létě na česko-polském pomezí.

17. července, 19:00 Hrajeme pro Slona: Šťastné zoufalství

– studentská kapela, vstupné 100,- Kč

SPOLKY NABÍZEJÍ - zapojte se i vy!

Přinášíme vám pozvánky na akce, které v následujících
týdnech pořádají písecké neziskové spolky. A všem
dalším neziskovým organizacím nabízíme finančně
zvýhodněnou inzerci v dalších číslech Píseckého světa.

Taneční studio T-Dance pořádá příměstský tábor

**3. - 7.8. 2026 v prostorách
Kulturního domu v Písku pro
děti od 5 let**

Chceš se tanci věnovat celý rok?
Přidej se! Stačí se ozvat
Přijímáme děti od 3 let
Více na webu: www.t-dance.cz
Kontakt: kroutilova.gabriela@gmail.com

XXXI. Mezinárodní folklorní festival Písek

13. – 16.8.2026

Čtvrtek 13. 8. 2026

Palackého sady
17:00 „Vítejte přátelé“
přehlídka zahraničních souborů
20:00 Koncert kapely YPSET
blues a šansón k poslechu

Kozlovna U Plechandy
19:00 – 21:00 Hraní lidových muzik

Pátek 14. 8. 2026

Palackého sady
15:30 „XXVI. Dětský folklorní festival“
19:00 „Host festivalu“
Folklorní soubor Kapušančan (Slovensko)

Městská knihovna Písek
10:00 Vystoupení zahraničních
souborů

Kozlovna U Plechandy
17:15 – 19:00 Hraní lidových muzik
20:30 – 22:00 Hraní lidových muzik
Cimbálová muzika Rozsocháč ze Strážnice

Sobota 15. 8. 2026

Kamenný most – Karlova ulice–
Palackého sady
10:30 „Roztančená ulice“
průvod městem
10:45 Zdravice patronů festivalu
na pódiu v Palackého sadech

Palackého sady
10:00 – 20:00 Staročeský jarmark
řemeslné stánky a regionální potraviny
13:00 – 16:45 Hraní lidových muzik
17:00 „Písek tančí a zpívá nad Otavou“
hlavní festivalový pořad

Neděle 16. 8. 2026

Palackého sady
14:00 „U nás v Písku“
přehlídka českých souborů

Restaurace Ostrov
16:30 „Loučení s festivalem“
loučení se zahraničními soubory

S úctou k tradicím,
které nás spojují!

Sonitus

— PĚVECKÝ SBOR —

Hudba nás spojuje.
Pojďte zpívat s námi.

HLEDÁME
NOVĚ ZPĚVÁKY
DO VŠECH HLASOVÝCH SKUPIN

ZPÍVÁME
v kostelech
i na různých
kulturních akcích.

SPOLUPRACUJEME
s Píseckým
komorním
orchestrem.

PŘÁTELSKÝ KOLEKTIV
přináší mnoho
společných
zážitků.

RADOST Z HUDBY
přináší i radost
ostatním.

Jsme renomovaný sbor s dlouholetou tradicí.
Nejsme profesionální těleso, ale na výsledném projevu nám záleží.
Spojuje nás radost z kvalitní hudby, koncertů
a přátelská atmosféra. ♥

ZKOUŠKY
každý ČTVRTEK
18–20:00 hod.
v PÍSKU

MÁTE ZÁJEM?
Ozvěte se nám!
eva.fouskova@gmail.com

VÝZVA OBČANŮM

Máte doma předměty spojené s druhou světovou válkou
nebo s osvobozením Písku a okolí americkou armádou?
(oblast mezi Strakonnicemi a Podolským mostem)

Dokumenty, fotky, osobní věci, vojenské
artefakty nebo jakékoliv další památky,
které se vztahují k událostem roku 1945.

Tyto materiály mají často větší hodnotu,
než si uvědomujeme. Bez jejich zachování
mizí příběhy lidí i míst, kde žijeme.

NAŠÍM CÍLEM JE:

- předměty zdokumentovat
- zaznamenat vzpomínky
- uchovat pro další generace

Předměty zůstávají ve vašem
vlastnictví – pouze je
zdokumentujeme a nafotíme

**POKUD NĚCO TAKOVÉHO
MÁTE, OZVĚTE SE:**
info@buddies-pisek.cz

PRO DĚTI OD 4 LET, JUNIORY A DOSPĚLÉ

NÁBOR NOVÝCH ČLENŮ

DO TANEČNÍ SKUPINY TCS LOUISIANA PÍSEK

začínáme
v ZÁŘÍ 2026

hledáme taneční
partnery pro dívky

www.tcslouisiana.cz • tcs.louisiana@seznam.cz

Akademie Tylovky tentokrát ve znamení živlů

V úterý 5. 5. se v Divadle Fráni Šrámka konala již tradiční školní akademie Tylovky, pořádaná vždy ke Dni matek. Šlo o předčasné dárek dětí nejen maminkám, ale i všem ostatním, kteří je životem provázejí a kteří se přišli podívat na výsledky několikaměsíčního úsilí.

Zájemců o tento nevšední kulturní zážitek bylo plné divadlo, další bohužel sháněli lístky již marne... Maminky si mohly vstupu vybrat z malých dárečků, které byly pro tuto příležitost vyrobeny během výtvarné výchovy – grafických listů nebo magnetů s jednotlivými znameními zvěrokruhu.

Společným tématem letošního roku byly přírodní živly – země, oheň, voda a vzduch, které nás celým večerem v několika různých personifikovaných podobách provázely.

Pan ředitel Pavel Koc připodobnil školní prostředí a jeho jednotlivé součásti ke čtyřem živlům, které, když fungují vzájemně, mohou spoluvytvářet příjemnou atmosféru – bezpečné prostředí a pevnou půdu pod nohama (země), příjemné klima školy vznikající především formou mezilidských vztahů (vzduch), neustálý tok plynou-

cích událostí (voda) a nevyhasínající touhu po znalostech a poznání a jejich předávání (oheň). Poté následovalo celkem 23 vystoupení.

Postupně jsme tak mohli vidět a slyšet u vody žijící čápy a žáby z 9. a Křesťanské mateřské školy, písničku V kolaji voda zahrály i děti na flétny, dramatický kroužek si připravil pohádku O kapce Áje, které se zpočátku ostatní kapky smály, ale nakonec byla spolu s ostatními velmi užitečná. Děti chodící na gymnastiku si nachystaly vystoupení To je má zem, i když dost často při svých hvězdách a přemetech létaly vysoko nad ní. Šikovná a statečná recitátorka a recitátorky přednesly své básnické texty Malování o mraku, Uspávanka se sněhem a krásnou paní a Had, hádka, pohádka. Prvníáci ze dvou tříd krásně ztvárnili všechny živly při svých barevných a promyšlených

choreografiích. K vodnímu živlu se po moři vrátili i námořníci ze školky následovaní další lodní výpravou druháků a jejich kuchařem Samem. Spolu s pěveckým sborem si poté mnozí diváci zazpívali známé písně Vítr do plachet a Chválim tě, země má. Jako vítr následně svištěli vzduchem znovu i gymnasté. Žáci s kytarami je vzápětí doplnili mimo jiné i písní Větre, větríčku. Během večera zaznělo i několik zcela profesionálních pěveckých sólových vystoupení, taneční kroužek připomněl i princeznu Arabelu.

I když na některých z účinkujících byl patrný aspoň určitý stupeň nervozity a trémy, všechna divadelní, gymnastická a taneční, pěvecká, ale i recitační vystoupení se moc povedla a byla odměněna zaslouženým potleskem. Na závěr se všichni účinkující sešli na pódiu u společné písně Život je krásný, která nám všem připomněla, co je ve skutečnosti v životě opravdu důležité.

Přípravný tým si na konci vydařeného večera mohl oddechnout. Diváci byli totiž nadšeni, většina z nich oceňovala i několik neplánovaných a úsměvných zpestření, která během večera nastala díky kvalitnímu ozvučení, kdy v hledišti občas slyšeli i to, co nebylo určeno jejich ušima a mělo zůstat za oponou :-).

Všem organizátorům i vystupujícím patří opravdu velký dík; pro jejich velké množství a z obavy na nikoho nezapomenout, je nelze na tomto místě bohužel všechny jmenovat.

LENKA ŠINDELÁŘOVÁ

Studenti Střední zemědělské školy uspěli v jízdě zručnosti!

Dne 29. dubna pořádalo SOU Blatná ve spolupráci se Zemědělským svazem ČR a firmou Agrowest Klatovy a.s. již 24. ročník oblastní soutěže Jízda zručnosti. Soutěž je určena pro studenty učilišť a středních škol, kteří v rámci studia získají řidičské oprávnění k řízení traktoru.

Studenti Střední zemědělské školy v Písku se soutěže účastní již tradičně a vždy odjíždějí s dosaženým skvělým úspěchem. Nejinak tomu bylo i letos. Studenti museli předvést své dovednosti v ovládnání moderního japonského traktoru Kubota s přívěsem.

Rozhodčí hodnotili přesnost splnění jednotlivých úkolů a čas jízdy velmi přísně. Úkoly nebyly rozhodně jednoduché. Na trati bylo celkem 11 úkolů – průjezd pravouhlohou zatáčkou, přejezd lávky pravým a pak levým předním kolem, průjezd

osmičkou, slalom, přesné podélné zasetí k rampě, zastavení na přesnost, průjezd úvozem, zastavení předními koly traktoru. Náročným prvkem bylo couvání s přívěsem do modelu úzké garáže.

Soutěž byla rozdělena na kategorie dívky a chlapci. Dívky měly úkoly malinko jednodušší – na rozdíl od chlapců nemusely absolvovat couvání do garáže. Výkony děvčat byly i letos opravdu profesionální. Třetí místo získala naše studentka 3. ročnicku Anežka Prexlová. Moc gratulujeme!

Úspěch zaznamenala naše škola i v kategorii chlapců. Těž třetí místo získal Tomáš Kúrka, také ze 3. ročníku, a postupuje do celostátního kola, které se bude konat v Tišnově u Brna. Věříme, že přiveze cenné umístění. Budeme mu držet palce!

MARIE PROCHÁZKOVÁ, ředitelka školy

Sladovna: Děkujeme všem za letošní skvělé Pískoviště!

Pouliční festival Pískoviště letos jako vždy proměnil místo v místo plné her, fantazie, umění a setkávání. Na programu se kromě vystupujících divadelních souborů, kapel a dalších významně tradičně podíleli přesporní umělci, ale hlavně místní spolky a jednotlivci.

Důležitou část programu tak tvoří rezidence, jejichž součástí letos byli umělci napříč obory: lektorka Divadla Drak Jana Nechvátalová, performer a pedagog Adam Krátký, hudebník, scénograf a kutil Honza Tomšů, kulturní manažer, dramaturg a režisér Jan Petružela, herec Jakub Doubrava, ředitel Sladovny Adam Langer, umělkyně a scénografka

Jana Nuncic. Z místních se do rezidence aktivně zapojily Petra Pešková, Radka Čermáková či Gabriela Kroutilová a její taneční škola T-Dance. V roli archeologů a archeoložek z budoucnosti provedli diváky řadou aktivit a smyslových zážitků.

Jako předzvěst festivalu vzniklo už několik týdnů před jeho zahájením na sídlišti Portyč dobrodružné hřiště a Karavan s laboratorii města na cestách, a to díky spolupráci s organizací Smart Písek.

Městská knihovna v Písku zorganizovala v rámci festivalu historicky první Knížkoviště: knižní trh malých českých nakladatelství. Na sta-

novišti knihovny to žilo celou festivalovou sobotou: nechyběl ani Tak trochu prapodivný výtvarný workshop, dílna frotáže, literární dílny čtecí koutek, knižní swap, mobilní knihobudka nebo společenské a venkovní hry.

Velké poděkování patří prostoru pro děti Hernajs, který se do Pískoviště zapojil už poněkoli káté a přinesl nejmenším návštěvníkům klidné místo pro volnou hru a tvoření. Už tradičním bodem programu se stal oblíbený graffiti workshop s Pro City Art, spolu s Capoeira Tribo Unida si návštěvníci všech věků zatančili v rytmu brazilského bojového umění s prvky tance. Zábavný a vzdělávací program si připravili i Dobrovolní hasiči města Písek.

Nedílnou součástí festivalu dětské radosti je už řadu let soutěž amatérských robotiků Robotem rovně aneb autička v parku, kterou pořádá Radioklub Písek. Letos svou účast rozšířili o stanoviště s Centrálním mozem lidstva, který neúnavně odpovídal na všechny zvědavé otázky.

Kromě závodu robotů byla součástí programu v Palackého sadech i prezentace píseckých sportovních oddílů Přidej se k nám – sportuj v Písku.

Že je Písek město od nepaměti město hudby dokazuje i účast hned několika píseckých kapel: od legendárních Závodních ovcí, které festival v pátek zahájili, až po studentské kapely Boty v kanále a Šťastné zoufalství, kteří ho naopak uzavírali v sobotu večer před Balzám Café.

Máme radost, že letos přispěla svou aktivitou i Lesní mateřská školka Andělská zahrádka se

svými workshopy pro nejmenší, Mini Academy pak ve svých prostorách uspořádala disko a hry.

Naše Animárium spojilo síly s vídeňským Trick Film Studio ZOOM a spolkem Spielraum

Kollektiv – a vzniklo něco nevidaného: audiovizuální laboratoř snů v přítmí sklepu Sladovny. Nechybělo ani občerstvení v gesci převážně místních: Svět v Písku ochutil den ukrajinskými dobrotami, nechyběly Lívance od Řezníka, svůj krásný dvorek otevřel dům U Slona.

Loutkový soubor Nitka se postaral o nedělní program: zahrál Pověst o rybníku Šarlák.

Nic z toho by nebylo možné bez podpory a důvěry města Písek, které si nesmírně vážíme. Moc všem děkujeme za to, že děláte Pískoviště Pískovištěm: akcí, kterou z velké části tvoří komunitní spolupráce se společným cílem – potěšit a zapojit každého (nejen) dětského návštěvníka. Díky týmu Sladovny a realizačnímu týmu Pískoviště za neúnavnou a obětavou několikátýdenní práci. V neposlední řadě patří velké poděkování všem návštěvníkům, kteří spolu s námi tvořili, zpívali, tančili, radovali se a prostě si užili den plný nevšedností, na který budeme dlouho vzpomínat.

Za organizační tým festivalu Pískoviště
ADAM LANGER, ředitel Sladovny Písek
Foto Michal Jánký

Pomoc, která čeká...

Patnáct let mě věrně doprovázel a patnáct let jsme zpívali a navštěvovali pacienty na odělení následné péče a jiné. A navíc spoustu pacientů i pacientek znal. A byla to krásná setkání. Pořád měl tu jiskru v očích. A pamatoval si zpaměti desítky písní... Kdo by neznal Jardu Košela. A pak už nemohl... A pak už zůstal doma. A dlouho jsem tesknil. A chodil jsem sám. A chyběl mi. Vždycky říkal: „Dokud můžu, budu ti nosit kytaru.“ A dokud mohl, nosil, a cítil jsem se trochu trapně, ale nedal jinak.

Teď si ji nosím sám a vzpomínám. A těžko se hledá náhrada. Nemyslím, že všichni jsme nahraditelní. Tím, že jsme každý jedinečný, jsme tou jedinečností nenahraditelní. Těžko se hledá náhrada. Ale nakonec přišla jako z čistého nebe. Mám novou dobrovolnici. A skvělou a úžasnou Zuzanku Raškovou. A naše služba se rozzářila o její jedinečnost. Jsem za ni nesmírně vděčný. A v tomto týdnu přišla a začala mi vyprávět docela nevěšední příhodu.

„Včera dopoledne jsem již krátce po ránu slyšela zvláštní zvuky. Jako by něco šustilo a tlumeně bouchalo někde v patře. A protože jsem věděla, že v domě kromě mě nikdo není a zvířata jsou se mnou, nevěnovala jsem tomu zvláštní pozornost.

Jenomže ty zvuky se pořád ozývaly, tak jsem se nakonec vydala hledat jejich zdroj. A představte si nakonec jsem zjistila, že ty zvuky vycházejí z komína. Co to může být? A jediné, co jsem mohla udělat, bylo pootočit komínovou klapkou. Nic víc mě v té chvíli nenapadlo. Tak jsem to udělala a pak najednou něco spadlo do krbových kamen. A když jsem nadzvedla víko, koukaly na mě dva černé lesklé, trochu vyžděšené korálky. V kamnech seděl drobný ptáček. Malý komínček celý od sazí. Jen ta dvě očka mu svítila. Vyplašený, vystrašený, chvějící se... Už dlouho zápasící o život. A když jsem se ho snažila opatrně vyndat, rozepjal křídla a začal z posledních

sil urputně létat od okna k oknu, narážel do stěn, do stropu, záclon, závěsů... A při své houževnaté snaze osvobodit se, dostat se na svobodu, všude, ale všude zanechával své stopy. Dovedeš si to představit? Nedovedu. To musela být spoušť.

„Byla! A teď jsme zápasili dva. Naštěstí se mi ho povedlo po nějaké době polapit. A pak trochu očistit. A protože byl potlučený a vysilený, uložila jsem jej s plnou místičkou slunečnicových semínek do přenosky, ať si odpočine a nabere sílu, aby se zraněný třeba snadnou kořistí hladové kočky.

Asi za dvě hodiny se celá situace opět zopakovala. Znovu jsem ho očistila, dala napít a najíst. Nikdy v životě jsem nic podobného nezažila.“

A pak se zamyslela, jako kdyby se podívala do dálky. A pak polohlasem řekla: „Vlastně mi to tak trochu připomnělo náš život. Taky se někdy z různých důvodů dostaneme tam, kde nám není dobře. Uvzneme. A dokonce prcháme před tím, kdo nám chce a opravdu může pomoci. Ve vlastní snaze osvobodit se naděláme více škody, jak užítku... A zcela se u toho vyčerpáme a unavíme... A teprve pak, když jsme na pokraji svých sil, ...bezmocně a zoufale vyhlížíme pomoc. A přitom Ten, kdo nám ji nabízí, je po celou dobu nablízku a s bolestí sleduje náš zápas a čeká, kdy mu dovolíme, aby nám pomohl.“

„Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout.“ (Mat 11:28)

ZUZANKA RAŠKOVÁ a ROSŤA HOMOLA

Svatojánské procesí v Písku zamířilo na Kamenný most

Letošní slavnostní procesí se uskutečnilo ve čtvrtek 21. května. Nejprve od 18 h. se v kapli sv. Jana Nepomuckého v kostele Narození Panny Marie uskutečnila mše svatá, kterou celebrouval českobudějovický biskup J. E. Msgre. Vlastimil Kročil. O hodinu později pak od kostela vyšlo slavnostní procesí, které vedlo centrem města na Kamenný most k soše sv. Jana Nepomuckého.

Svatý Jan Nepomucký je nejslavnější český světec a jeden z hlavních českých zemských patronů. Je také patronem loďářů, vorařů, mlynářů, duchovních, cti a zpovědního tajemství. Kult Jana Nepomuckého se rozvinul v období baroka od 17. století a navazoval na starší tradici a pověsti, které ho představovaly jako mučedníka zpovědního tajemství královny Žofie. Král Václav IV. ho nechal zajmout, poté byl mučen a shozen z Karlova mostu do Vltavy. Dle novodobých poznatků se neutopil, ale zemřel již na následky mučení.

Důležitou událostí bylo vztyčení sochy Jana Nepomuckého na Karlově mostě v roce 1683,

Nejprve tradiční požehnání a poté krátké proslovy pronesl českobudějovický biskup Vlastimil Kročil a farář píseckého děkanského kostela Narození Panny Marie, P. Jan Skibiňský, který byl do své služby v římskokatolické farnosti slavnostně uveden v lednu 2024. Oba připomněli osobnost sv. Jana Nepomuckého, který zemřel mučednickou smrtí 20. března 1393. Blahořečen byl 31. května 1721 papežem Inocencem XIII. a svatořečen 19. března 1729 papežem Benediktem XIII.

která se stala vzorem pro jeho zpodobnění, ke kterému patří pětice hvězd na svatozáří. Stal se typickým světcem českého baroka, jeho kult pronikl i do dalších katolických zemí nejen střední Evropy, ale i do Latinské Ameriky.

Na závěr letošní slavnosti sv. Jana Nepomuckého v Písku českobudějovický biskup Vlastimil Kročil řekl: „Děkuji vám všem, kteří jste zde, nejen Písečákům, ale i lidem, kteří přijeli z Nepomuku, Prahy i dalších míst, abychom si tady společně, na tak krásném místě, jakým je Kamenný most, připomněli osobnost světce Jana Nepomuckého. Děkuji také místním vodním skautům, kteří na lodi po řece Otavě přivezli sochu svatého Jana Nepomuckého, stejně tak patří poděkování i sborům, které zajistily doprovodný program.“

Na organizaci slavnostního Svatojánského procesí se podíleli členové spolku Přátelé Kamenného mostu Písek, Bratrstvo sv. Jana Nepomuckého v Písku, pěvecký sbor Sonitus Písek a smíšený sbor Stříbrné Větry Písek.

Text a foto FRANTIŠEK BOŘÁNEK

František Ringo Čech zahájí výstavu v Galerii Dragoun

Galerie Dragoun uvede v sobotu 20. června profilovou výstavu Františka Ringo Čecha, která představí tuto výraznou osobnost české kulturní scény jako malíře s nezaměnitelným rukopisem, v jehož obrazech se setkává naivní malířství, humor, nadsázka, fantazie i osobitý komentář ke světu kolem nás.

František Ringo Čech patří k umělcům, které nelze jednoduše zařadit do jedné škatulky. Veřejnost jej zná jako hudebníka, textaře, spisovatele, dramatika, herce, moderátora, publicistu i politika. Významnou a svěbytnou součástí jeho tvorby je však také malířství, kterému se dlouhodobě věnuje a v němž si vytvořil jasně rozpoznatelný výtvarný jazyk.

Ringo, vlastním jménem František Čech, se narodil 9. července 1943 v Praze. Vystudoval hru na bicí nástroje na Státní konzervatoři v Praze a již v 60. letech se stal součástí české hudební scény. Spoluzakládal skupinu Olympic, později působil ve vlastních hudebních formacích a výrazně se prosadil také jako textař. Jeho autorský rukopis se vyznačuje smyslem pro pointu, nadsázku a schopností vystihnout situaci přesným, často ironickým slovem. Vedle hudby se výrazně uplatnil také v divadle a literatuře. Je autorem divadelních her, knih, fejetonů i scénářů. V roce 1983 založil Čechovo prozatímní divadlo, kde spojil roli autora, herce, režiséra a vypravěče. Právě zkuš-

nost s divadlem, literaturou a textem je patrná i v jeho obrazech – často působí jako rozehrané scény, v nichž každá postava nese vlastní příběh.

Malování se František Ringo Čech začal intenzivně věnovat v roce 1973. Jako inspirační impuls bývá uváděno štedrovecerní setkání s malířem Janem Zrzavým na Karlově mostě a návštěva u Aleny Ladové. Od počátku své malířské dráhy se přiklonil k naivnímu malířství, které mu poskytl prostor pro svobodu vyprávění, humor i fantazii. Jeho obrazy jsou pestrobarevné a plné nečekaných situací. Často se v nich objevuje stará Praha, česká historie, biblické a mytologické náměty, ale také erotika, groteska a satira. Čech se v nich nevyhýbá nadsázce ani provokaci, zároveň však zůstává vypravěčem, dokáže diváka vtáhnout do děje, nabídnout pohled na svět s humorem i odstupem.

Výstava je hravá, barevná a přístupná, ale zároveň nabízí přesný a často překvapivý komentář k člověku, společnosti i české kulturní paměti. Galerie Dragoun tak zve na setkání s Františkem

GALERIE DRAGON

SOBOTA 20. 6.
VERNISÁŽ V 17.00

PROFILOVÁ VÝSTAVA
FRANTIŠEK RINGO ČECH

20. 6. - 8. 8. 2026
www.galeriedragon.cz

Ringo Čechem jako autorem, který dokáže i ve výtvarném umění zůstat svůj – bezprostřední, vtipný, provokující a nezaměnitelný.

Výstava je prodejní a vernisáže se osobně zúčastní autor – návštěvníci tak budou mít jedinečnou příležitost setkat se s Ringem osobně a odněst si i jeho věnování.

DÁŠA CHOUROVÁ

Pocta Oldřichu Smutnému – malíři jihu Čech

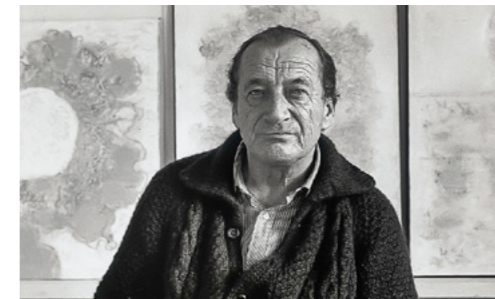
Galerie Dragoun Písek, 24. 5. – 13. 6. 2026.

V uplynulém roce vzpomenula umělecká veřejnost 100. výročí narození Oldřicha Smutného. Alespoň tato krátká výstava připomene významnou malířskou osobnost české malby minulého i současného století.

V roce 100. výročí se kupodivu nenašel výstavní termín v takzvaném „kulturním městě“ Písek, aby vzpomenulo tohoto umělce, tak úzce spjatého s jižními Čechami, konkrétně s Putimí a Pískem. V Praze byl malíř vzpomenuť dvěma výstavami zásluhou malíře Davida Bartoně, se kterým jsem tuto píseckou výstavu připravila.

Smutný se narodil 17. června 1925 v Debrži nad Jizerou u Mladé Boleslavi, kde absolvoval reálné gymnázium. V Praze vystudoval malířství na Vysoké škole uměleckoprůmyslové, Pedagogickou fakultu UK a scénografii na Akademii múzických umění. V polovině 50. let minulého století objevil kraj jižních Čech v okolí Písku a Putimí, aby zde našel celoživotní inspirační zdroje.

Malíř žil a tvořil střídavě v Praze a v Putimí, často také ve Francii. Vedle malby se věnoval scénografii, grafice, kresbě a keramice a rovněž fotografoval. Výtvarně spolupracoval na světové výstavě

v Ósace, v roce 1968 byl autorem scény inscenace Šumař na střeše v Národním divadle v Praze. V 70. letech spolupracoval s režisérem opery Jihočeského divadla Jaroslavem Ryšavým na několika inscenacích. Napsal knihu Labuť, labuť..., ve které se vyznává ze svého obdivu k přírodě. Třicet let učil malířství na Akademii múzických umění v Praze.

V seskupení UB-12 navazujícím na tradice Umělecké besedy, jehož členy byli v 60. letech tře-

ba také Václav Bartovský, Stanislav Kolíbal, Vlasta Prachatická, Alois Vitík nebo Václav Boštík, byl Smutný považován za abstraktního malíře. V následujících letech byla jeho abstraktní malba posuzována jako tvorba malířské individuality mimo aktuální, a tudíž aplaudované trendy.

Oldřich Smutný zemřel ve své milované Putimí na své chatě 1. září 2013. Na rozloučení promluvil historik umění Jaromír Zemina, jeho celoživotní přítel a kurátor mnoha Smutného výstav. Malíř odpočívá na putimském hřbitově s výhledem na Podkostelní rybník v místě, kde byl nejšťastnější.

Výstava se koná pod záštitou starosty města Písku Michala Čapka. Poděkování za zapůjčení obrazů Davidu Bartoňovi a Prácheňskému muzeu v Písku.

IRENA MAŠÍKOVÁ KONŠTANTOVÁ,
kurátorka výstav

Rozálie Zborníková a SCENIUM ovládly kraj a zazářily na celostátní přehlídce

Město Písek se může pyšnit mimořádným uměleckým úspěchem. Nově vzniklé taneční studio SCENIUM, které funguje při Domu dětí a mládeže Písek, se probojovalo až na absolutní vrchol celostátní scény. Za tímto raketovým úspěchem stojí talentovaná písecká choreografka Rozálie Zborníková, která dokázala hned během první sezóny proměnit nově vzniklý soubor v choreografickou elitu.

Cesta za úspěchem začala na Krajské postupové přehlídce v Českých Budějovicích v konkurenci 18 choreografií. Odborná porota měla k dispozici pouze dvě postupová místa na celostátní úroveň – a obě dvě získala právě autorská díla Rozálie Zborníkové (vedle písecké sestavy uspěla i její druhá choreografie z budějovické pobočky). Tento dvojitý triumf potvrdil její výjimečný cit pro pohybové divadlo a schopnost nadchnout děti pro tanec.

Z celé přehlídky tak jelo písecké SCENIUM v roli absolutního suveréna kraje na prestižní 42. celostátní přehlídce dětských skupin scénického tance v Kutné Hoře.

Prestižní vrchol v divadle PONEC

Úspěch navíc gradoval. Písecká choreografie „V pravou chvíli – chytím a sdílím, v proudu tance s míčem vířím“, v níž exceluje pětice dívek ve

věku 10 až 12 let, zaujala celostátní uměleckou radu natolik, že byla vybrána do elitního programu „PONEC DĚTEM #3“.

Písecké tanečnice se tak v rámci květnového programu představují přímo na scéně pražského divadla PONEC, které je uznávaným centrem pro současný tanec, a stávají se příomou součástí prestižního mezinárodního festivalu TANEC PRAHA.

„V choreografii jsme hledali okamžik, kdy se obyčejná hra promění ve společné sdílení energie, emoci a vzájemné důvěry. Míč pro nás byl symbolem okamžiku, který nelze zastavit. Chtěli jsme vytvořit svět, který je hravý, ale zároveň křehký a pomíjivý – podobně jako chvíle dětství,“ doplňuje choreografka Rozálie Zborníková, která sama v uplynulém půlroce absolvovala specializovaný kurz pod vedením největších jmen českého scénického tance, což její tvorbu odrazilo k těm nejvyšším metám.

Velké poděkování a pozvánka pro nové talenty

Takový úspěch je ale vždy týmová práce. „Obrovské poděkování patří mým úžasným holkám z Písku – jak mladším, tak starším. Bez vaší energie, píle a zápalu by to prostě nebylo, jste skvělé! Velký dík patří DDM Písek za skvělé zázemí. A v neposlední řadě děkuji mojí mamce a tatkově za to nejužasnější zázemí, podporu a energii, které mi celou dobu dávají,“ vzkazuje s vděčností Rozálie.

Taneční studio SCENIUM bude v Písku samozřejmě pokračovat i v příštím školním roce a právě teď startuje nábor nových talentů. Pokud chcete zažít velká pódia, skvělou partu a učit se od nejuspěšnější choreografky v kraji, přihlaste se přímo přes webovou stránku DDM Písek v sekci zájmových kroužků.

REDAKCE

TIP: Pyšná princezna od Rosti Homoly

Pyšná princezna patří k nejmilejším pohádkám mého života. Do dneška, když ji vidím, marně se snažím v komparzu objevit svého tatínka který v ní hrál. Ale hlavní důvod je jiný, tak, jako u většiny z vás, kteří máte v ruce tuto útlou knížku. Zjistíte, že se do ní vešel celý náš svět. A tady se navíc přidává ozvěna jiných slov, z knihy knih a vida, vůbec to není soubor lehké a těžké váhy. Ten duet zní v souhlasném libém akordu. Díky autorovi se tato krásná pohádka stala podobností o současném světě a proměně lidského srdce. O moudré odpovědnosti panovníků a touze žít tam, kde vládne spravedlnost a smí se zpívat.

Tento příběh učí zpívat květinu v nás, učí nás trpělivě zalévat láskou a naději naše vystrašená srdce. Je o tom, co je v životě důležité. O tom, že ztracené lze znovu nalézt. O víře, lásce a naději. Jako by s Rosťou chodil chvíli Pán Bůh po zemi. Je o tom, že je možné, aby se pohádka stala skutečností.

FRANTIŠEK NOVOTNÝ,
rozhlasový redaktor, scenárista, publicista,
moderátor, básník a písňový textař

Podpořte vydání
nové knihy Rosti
Homoly

KNIHA SE ŠTASTNÝM KONCEM,
KTERÝ NENÍ JEN V POHÁDKÁCH.

PŘEDPRODEJ PYŠNÉ PRINCEZNY
SPOUŠTÍME 27. DUBNA NA
Donio.cz/Pyšna-princezna

Hotel Otava – Dvořáček je také kus mého života

„Víš co, ono udržet se v práci v pohostinství na jednom dobrém fleku delší dobu, to už býval kumšt. Pokud jsi šel do hospody jenom s tím, že si rychle na úkor hosta vyděláš, tak to byla cesta do pekel. To host okamžitě pozná. Práce s lidmi tě musí bavit a musíš ji mít svým způsobem rád. Dobrá pověst restaurace, zvláště na menším městě, jakým býval Písek, se nevytvorí za chvíli. To trvá nějakou dobu, než získáš důvěru zákazníků. Tu pak nesmíš zklamat a hosté se ti odmění tím, že k tobě budou pravidelně a rádi chodit. Spokojený a stálý zákazník je pro každou restauraci ta největší odměna.“

Tak si představ, že se po několika letech otevřela nově zrekonstruovaná kavárna hotelu Otava. Určitě bys měl radost, že se hotel opět zaplní hosty, číšníci a servírky jako kdysi. Vždyť jsi v Otavě „na place“, jak se po číšnicku říká, strávil čtvrt století. Do Písku jsi přišel vlastně na inzerát. Chtěl ses už usadit. Do nově zrekonstruovaného hotelu U Tří korun hledali vrchního číšníka. Jenže všechno se to trochu zamotalo. Hotel ještě nebyl dokončený, a tak ti dočasně nabídli místo vedoucího v nechvalně známé, v té době upadající písecké hospodě U Mostu, zvané Na Plechandě. Možná si tě ale chtěli jenom na začátku vyzkoušet. Proč ne, řekl sis a dal se do práce. Zkušenosti jsi měl na své mládí už docela dost. Vždyť jsi hned po vyučení pracoval na několika horských boudách v Krkonoších, a dokonce i na nejvyšší české hoře Sněžce. A co třeba v lázeňských domech v Mariánských Lázních nebo Poděbradech... Tam jsi ještě krátce zažil dozrívající prvorepublikovou noblesu. Písecká hospoda Plechanda, umístěná hned vedle Kamenného mostu, byla plná stálých štamgastů. Brzy jsi se s nimi sžil a po roce jsi přecházel novému vedoucímu podnik s dobře fungující kuchyní a správně chlazeným protivínským pivem. Potom už tě čekal na pár let hotel U Tří korun na Velkém náměstí.

Další cesta do hotelu Otava nebyla tak přímočará. Výstavní hotel na rohu ulic Komenského a Chelčického byl v roce 1960 zrekonstruován. Na tehdejší dobu se jednalo o luxusní podnik. Pokud by se ale ještě dotáhly prvorepublikové plány, kdy na pozemku pod hotelem měl být vybudován hotelový bazén a parkoviště a příkoupěním přilehlého rohového domu v Chelčického ulici lidová jídelna, byl by to skutečný hotelový komplex, jaký by neměl široko daleko obdoby. Šlo však spíš o plány a vize pana hoteliéra Dvořáčka, kterým doba ani finanční situace nepřála.

A tak jsi 5. září před 63 lety jako nově přijatý zaměstnanec vystoupal po schodech do dveří hotelu Otava. Mnozí pamětníci stále ještě používali název hotel Dvořáček. Po levé straně jsi měl litací prosklené dveře do kavárny, po pravé recepci s malým předsálím. Přímo před tebou vedly do patra schody pokryté kobercem. Hotelový výťah uprostřed schodiště se dostavěl až později. Nalevo od schodů seděla paní šatnářka, kolem které se zahulo do chodby, ze které se mohlo jít k výtěpu, do kavárny nebo restaurace. Vpravo před restau-

rací byly dveře do kuchyně, z níž se co chvíli ozývaly hlasité objednávky jídel, takzvaná komanda, od pendlujících číšníků. Hned v následujícím roce měl být hotel přeměněn na vyšší kategorii, tzv. in-terhotel. Bez maturity ale nebylo přípustné v takovém podniku pracovat. Musel jsi začít studovat. Čtyři roky při zaměstnání na Střední hotelové škole v Mariánských Lázních ti daly zabrat. Získané znalosti jsi zakrátko zužitkoval i při úspěšné reprezentaci hotelu na populárních mezinárodních soutěžích hotelových dovedností konaných v Karlových Varech a Mariánských Lázních.

V hotelu to byla hlavně práce a zase práce. Svátky, soboty, neděle. Už jako učeň sis zapamatoval heslo svého tehdejšího pana šéfa z nádražní restaurace v Nymburce: „Nekoukám, kde co lítá, dělám, co mě živí.“ Ale ono to tenkrát na konci války, kdy jsi byl v učení, skutečně lítalo. Bylo běžné, že hosté museli zaplatit ihned po přinesení objednávky. Nikdo totiž nevěděl, kdy může přijít na nádraží letecký útok, a po něm by už k placení nemuselo nikdy dojít. Vojenské vlaky z východní fronty s prchajícími zdecimovanými německými vojáky vám také na klidu nepřidaly. Občas jsi obsluhoval výpravčího z nedalekých Kostomlat, když se v vás zastavoval na pivo při návratu z práce domů. Jmenoval se Bohumil Hrabal. Svou nejslavnější knihu Ostře sledované vlaky vycházející z válečných událostí té doby napsal o dvacet let později.

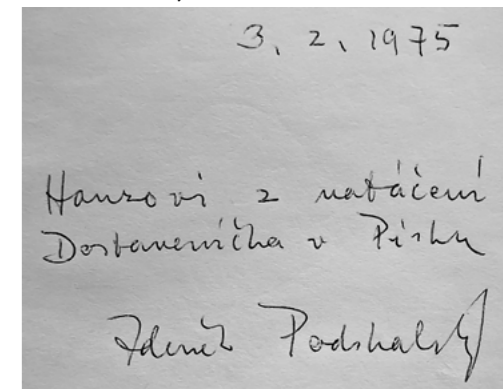
Ale zase zpátky do Písku. Tou největší akcí v Otavě bývala každoročně oslava příchodu nového roku. Na Silvestra hrály v hotelu dvě živé hudby. Jedna dole ve vinárně a druhá v prostoru mezi restaurací a kavárnou, kde byl taneční parket. Na poslední den roku se otevřelo ve 20 hodin. Veškeré prostory hotelu už byly slavnostně vyzdobeny. Hosté mohli volně chodit tancovat do vinárny a zase zpět do kavárny, podle toho, jaká hudba jim vyhovovala. O půlnoci se tradičně zhasla světla, všichni se libali, objímali a přáli vše nejlepší do nového roku. Oficiální konec byl stanoven na čtvrtou hodinu ráno. Pak se rychle uklízelo, aby se mohla kavárna normálně na sedmou otevřít. Bývala to pro vás nejnáročnější, a pro hosty nejradostnější akce roku. Pokud byli oni spokojeni, byli jste spokojeni i vy. S většinou hostů ses znal, protože k vám chodili pravidelně. Někteří jsi dělal oslavu ukončení školy, potom svatbu a za chvíli třeba oslavu narození dítěte. Držel ses při

tom jednoho z bodů číšnického desatera: Nejlepší hosté jsou ti, kteří se k tobě budou pravidelně vracet, to je pro podnik nejlepší reklama.

Nejvic práce jste měli v hotelu v průběhu letních měsíců. Cestovní kancelář Čedok měla Písek a hotel Otavu ve svém katalogu tuzemských zájezdů, a tak jste se v létě nezastavili. To jsi za směnu nachodil desítky kilometrů a v rukách nanosil nepočítané kilogramy. Jednak jste měli ubytované hosty, kteří vyjžděli z Písku na takzvané hvězdicové zájezdy s průvodcem po jižních Čechách, jednak k vám jezdily i jednodenní autobusové zájezdy jenom na oběd, prohlídku města, nezbytný nákup v PPP, a dál pokračovaly na Český Krumlov, České Budějovice, Třeboň, Jindřichův Hradec. Tohle vyžadovalo dobrou hotelovou organizaci. Písek býval vyhledávaným turistickým cílem.

Návštěvy osobností z filmového světa, to byla kapitola sama pro sebe. Písek si oblíbili čeští režiséři a řada filmů, ale i zábavných pořadů na Písecku vznikala. Některé záběry se natáčely přímo v Otavě. Z českých režisérů jsi rád vzpomínal na Václava Kršku, Karla Kachyňu, Františka Vlčíla, Františka Filipa... Zdeněk Podskalský, režisér nezapomenutelné komedie Světáci nebo muzikálu Noc na Karlštejně, natáčel v Písku v roce 1975

zábavný televizní pořad Dostaveníčko v Písku. Pamatuji si, že byl velice přátelský, vtipný a celá atmosféra natáčení se nesla v uvolněném duchu. Písek dobře znal a rád do hotelu zajížděl. Herců a hereček, kteří v Otavě bydleli během natáčení nebo ji navštívili soukromě, byla ale celá řada.

Ty jsi nejraději vzpomínal na noblesního pana Karla Högera. Pro mne zůstane navždy v paměti jako skvělý vypravěč příběhů loupežníka Rumcajse. Herec Josefa Bláha zajížděl do Otavy

Dokončení na str. 24

Hotel Otava je také kus mého života

Dokončení ze str. 23

i soukromě mimo pracovní povinnosti se svou přítelkyní. Tento šarmantní představitel vrchního inspektora Brůžka ze seriálu Hříšní lidé města pražského měl k Písku úzký vztah. Jeho tatínek odtud pocházel. Petr Čepek, herec s uhrančivým pohledem, který často hrával cholerické typy, zase miloval tatarák. Velice příjemnou a milou návštěvnicí hotelu byla i herečka Iva Janžurová, které se v Písku narodila dcera Sabina. Do Písku často zajížděl i rodák, hudební skladatel Jiří Srnka s manželkou, se kterými se sblížil asi nejvíce. I když zajel třeba jen na den, nikdy nezapomněl zajít do Otavy a pozdravit se s přáteli. Byl to Písečák tělem i duší. Filmy jako Měsíc nad řekou, Stříbrný vítr a řadu dalších si nelze bez jeho hudby vůbec představit. Komponoval i na své zahradě v Zeyerově ulici v dřevěném altánu.

Někdy natančil v Písku i nezapomenutelný český herec Vladimír Menšík. Jednalo se o filmy v režii píseckého rodáka Františka Filipa. Oba z roku 1975. Jedním byl poetický film Lístek do památníku, kde hrál kočího výletní bryčky, a druhým pokračování komedie o bernardýnovi Bohoušovi s názvem Bohoušův syn. Vladimír Menšík byl velice společenský. Hodně kouřil

a rád se večer po natáčení také napil a bavil své okolí. Vzpomínám si, jak jsi kolegům vypomáhal ve vinárně nebo jak říkají Písečáci „v kanálu“. Ten večer bylo plno k prasknutí. Živá hudba zpříjemňovala hostům večerní atmosféru. Zábava byla v nejlepším, když vstoupil rozjařený Vladimír Menšík. Posadil se k baru. Objednal si pití a zapálil nezbytnou cigaretu. Okamžitě se stal centrem pozornosti skupinky hostů v povznesené náladě. Začali na něj slovně dorážet. On je ignoroval a chtěl se bavit s lidmi kolem sebe. Určitě už byl zvyklý na podobné pozornosti. Po chvíli to však nevydržel a rázně jim od plic odpověděl. Parta chasníků se zvedla a chtěla si to s panem Menšíkem vyříkat. To už vám za barem bylo ze zkušenosti jasné, že se něco semele.

Konflikt s jedním z nejpopulárnějších českých herců by pro hotel nebyl zrovna dobrou reklamou. Odvedli jste proto v klidu pozdějšího národního umělce raději nahoru do kavárny. Na jednu stranu byl rozčilený, ale na druhou stranu musel uznat, že to bylo v tu chvíli nejlepší řešení. Chvilku to rozdýchával. Pak si zapálil nezbytnou cigaretu, vyfoukl pomalu bílý dým a objednal panáka. Za chvíli už ze sebe sypal vtipné hlášky. Pro

vás to ale zase tak vtipné tehdy nebylo a určitě jste si s úlevou oddechli.

Doufám, že jsem napsal všechno tak, jak jsem si to pamatoval. Bylo by toho určitě ještě mnohem víc, ale jako malá vzpomínka to stačí. Do nově otevřené kavárny hotelu Otava se půjdu určitě podívat. Ty už to bohužel nestihněš. Ten hotel je také kus mého života. Často jsem tam za tebou chodil. Občas jsem si chodil zabrnkat do prázdné ztichlé vinárny na klavír, protančil tam i své první rande a za pár let měl v hotelovém salonku svatbu. Mimo chodem ráno v kavárně jsem si tenkrát dal k snídani tři vejce do skla. Tak třeba si je zase dám, pokud je budou mít na jídelním lístku.

JAN MĚŠŤAN

Písečtí senioři navštívili Evropský parlament

Ve dnech 12.- 16. dubna se uskutečnila na pozvání europoslance Tomáše Kubína mezigenerační exkurze do EP, za účasti 30 seniorů Jihočeského kraje a 15 žáků z Parlamentu dětí a mládeže ze základních a středních škol okresu Český Krumlov. V delegaci Krajské rady seniorů JČK byli také čtyři vybraní zástupci z Písku a jeden z Milevska.

Program byl opravdu nabitý. Zahrnoval například návštěvu katedrály Panny Marie v Lucemburku, kde je pohřben český král Jan Lucemburský, a amerického vojenského hřbitova, kde je spolu se „svými“ vojáky pohřben generál Smith Patton. Hřbitov se nachází v městské části Hamm hlavního města Lucemburk. Projeli se i místní dopravou, která je pro všechny zdarma. Na cestě do Bruselu navštívili památník Lvi pahorek, vybudovaný na památku slavné bitvy u Waterloo jižně od Bruselu jako připomínka porážky Napoleona Bonaparte.

V Bruselu nebyla opomenuta stavba Atomium, symbol mezinárodní světové výstavy Expo 1958, ani Dům evropských dějin, kde nám studenti ochotně pomáhali s technikou, neboť času bylo málo. Mohli jsme obdivovat architektonické krásy staveb a kdo nevěděl, zjistil, že šmoulové se „narodili“ právě zde. Vymyslel je totiž belgický kreslíř.

Ve městě jsme ocenili klidnou atmosféru tamních náměstí a ulic podtrženou zelení a ochutnali slavné belgické pralinky nebo vafle. Připomněli

jsme si, že zde žijí Vlámové a Valoni, proto jsou nápisy ulic dvojjazyčné.

Hlavní událostí byla exkurze do Evropského parlamentu v Bruselu, s jehož fungováním se všichni seznámili. Evropský parlament je obrovská instituce. Pan europoslanec Tomáš Kubín v přednáškovém místnosti hned v úvodu upozornil, že spousta informací je k dispozici pro každého občana České republiky na webu Evropského parlamentu.

Pan europoslanec působí mimo jiné v hospodářském výboru a podvýboru pro daňové záležitosti. Zaujal nás svou vstřícností. Otevřeně hovořil o různorodosti své práce. Nedávno se například zúčastnil dohledu při parlamentních volbách v Maďarsku. Časově je práce náročná, a to nejen účastí na zasedáních a dalších jednáních. Za loňský rok absolvoval 66 letů, na trase Praha – Brusel (Štrasburk) najezdil 25000 km.

Při zpáteční cestě domů jsme se zastavili i ve studentském městě Lovani a druhém největším městě v Evropě Antverpách. Město je spojo-

váno také s vlámským malířem, mistrem barokního stylu Peterem Paulem Rubensem. Poslední zastávka byla ve Frankfurtu nad Mohanem, známém hrázdnými domy.

Celá exkurze byla nabitá poznáváním. Od jiných chutí, kultury, historie a architektury po fungování EP i panenské přírody alespoň z okna autobusu. Mimo jiné v krajině mnoha větrných elektráren. Velké poděkování za tolik zážitků všem, kteří se na organizaci podíleli. Průvodkyni Hance, ale i všem účastníkům z celého Jihočeského kraje.

A slova koordinátora dětí a mládeže Jana Čermáka – „Se seniory jsme výpravu v družném mezigeneračním dialogu příjemně strávili.“ – lze potvrdit i naopak, i při tak velkém věkovém rozdílu.

Zdenka Králová, Jaroslav Pospíšil
Seniorská rada Písek

Dobrojízda pro Athelas – přidejte se i vy!

V červnu se Českem znovu rozjede výjimečná benefiční cyklojízda 8 dní pro paliativu. Osm dní, osm hospiců, stovky kilometrů, silné lidské příběhy a jedna společná myšlenka - podpořit paliativní péči a otevřít téma důstojného závěru života.

Jako Domácí hospic Athelas máme obrovskou radost, že letošní trasa povede také přes Písek a že právě naše organizace bude první zastávkou na cestě napříč republikou. Právě tuto první část trasy z Prahy do Písku jsme nazvali Dobrojízda pro Athelas a uskuteční se už v neděli 7. června 2026. Na plakátku najdete vše, co vás čeká, i možnosti, jak se do akce zapojit.

Za celým projektem 8 dní pro paliativu stojí DOMESTICI - parta sportovců a nadšenců v čele s ultracyklistou Martinem Součkem. Tento projekt se konal v loňském roce poprvé. Jeho iniciátorkou byla Zorka Šťastná, onkologicky nemocná pacientka, která svou energii společně s Domestikou dokázala díky cyklojízdě napříč republikou otevřít veřejnou debatu o paliativní péči, propojit hospice po celé republice a vybrat významnou finanční podporu.

Letošní ročník bude výjimečný. Pozornost se totiž zaměří na PEČUJÍCÍ – tedy ty, kteří doma doprovázeli své blízké v závěru života. Jejich příběhy často zůstávají skryté, přestože v sobě nesou obrovskou dávku odvahy, lásky i vyčerpání.

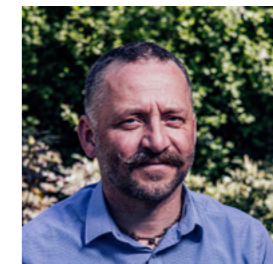
Každý den usedne na speciálně vyrobené růžové dvojčelo spolu s Martinem Součkem jeden z pečujících z hospice, do kterého trasa právě míří. Společně absolvují přibližně stokilometrovou etapu a symbolicky tak povevou svůj příběh napříč republikou. Za Písek usedne na dvojčelo Ondřej Bouška, který se svou rodinou a s podporou Domácího hospice Athelas pečoval o svou maminku. Jak sám říká: „Byl to krásný měsíc, kdy celá rodina držela pospolu. A děvčata z hospice do ní patřila.“ Ondra už na akci 8 dní pro paliativu poctivě trénuje a my se moc těšíme, až se kluci 7. června vydají z Prahy do Písku.

V Písku nás čeká krásné společné odpoledne v Palackého sadech. Chceme, aby to bylo hlavně milé setkání pro všechny generace – pro rodiny s dětmi, cyklisty, přátele hospice i ty, kteří se s paliativní péčí zatím osobně nesetkali. Přípraven bude doprovodný program, hudba, aktivity pro děti i možnost připojit se k pelotonu Domestiků při závěrečné trase z Čížové do Písku. Akce vyvrcholí v 16 hodin příjezdem celého pelotonu právě do Palackého sadů. A pokud nebudete moci dorazit osobně, i tak se můžete zapojit odkudkoliv prostřednictvím mobilní aplikace a svým pohybem proměnit čas strávený sportem v pomoc těm, kteří ji potřebují.

Možná se stále najdou lidé, kteří přesně nevědí, co paliativní péče znamená. Přitom jde o téma,

které se může jednou týkat každého z nás. Paliativní péče pomáhá lidem s vážným onemocněním prožívat své dny bez bolesti, důstojně, v kruhu své rodiny a přátel a prožít poslední dny ideálně v domácím prostředí. Zároveň pomáhá také rodinám, které často nesou obrovskou psychickou i fyzickou zátěž.

Právě domácí hospice musí významnou část své péče financovat z darů a podpory veřejnosti. I proto vznikla akce 8 dní pro paliativu, aby se

„Byl to krásný měsíc, kdy celá rodina držela pospolu. A děvčata z hospice do ní patřila.“

Ondřej Bouška

o práci hospiců více mluvilo, aby lidé věděli, že taková pomoc existuje, a aby ji mohli podpořit. Letošním cílem je vybrat 2 miliony korun, které se rozdělí právě mezi 8 vybraných hospiců.

Moc si přejeme, aby se Písek stal součástí této krásné vlny solidarity. Přijďte 7. června do Palackého sadů, zacvičte si spolu s námi nebo přijďte na kole s pelotonem z Čížové. Vezměte děti, přátele i dobrou náladu. Přijďte podpořit domácí hospice a ukázat, že na důležitých věcech nám záleží společně.

Těšíme se na vás. Za tým Domácího hospice Athelas
BARBORA SMRČINOVÁ

DOBROJÍZDA

pro Athelas

7.6. 2026

Bud' součástí celonárodní cyklistické akce a podpoř paliativní péči v České republice.

8 DNÍ PRO PALIATIVU

Palackého sady

13:30 Zahájení akce

- foodtruck s výběrovou kávou, domácí limonádou a sladkými dobrotami
- hry pro děti – tvoření, malování křídami, vodní bar
- možnost vyzkoušet si gerontoolbek

14:00 Cvičební lekce v parku

- rekondiční cvičení s fyzioterapeutkou Veronikou Fricovou
- s sebou podložku na cvičení a pití

15:30 Koncert kapely Bonsai č. 3

16:00 Slavnostní příjezd pelotonu s Domestikou a hrdinou Ondrou

Na kole z Čížové do Písku

15:00 Start závěrečné trasy z Čížové do Písku spolu s Domestikou

- společný sraz cyklistů s Domestikou
- hromadná jízda do Písku do Palackého sadů na happening

Sladovna

13:30 Výstava Neboj, neboj

- zvýhodněné dětské vstupné pro účastníky akce v parku – platí pouze 7.6.2026

17:00 Domestici – 8 DNÍ, 8 HODIN

- promítání filmu a úvodní slovo od Domestiků

Sportuj 8 dní spolu s mobilní aplikací

- Stáhni si do svého mobilu aplikaci,
- zaplat startovné
- a sbírej se svým týmem body, které se promění v minuty péče o těžce nemocné pacienty.

DOMESTICI

Veškeré informace najdeš na: **8dni.cz**

AKCE JE PODPOROVÁNA MĚSTEM PÍSEK

Sladovna

Playground – sídliště jako dobrodružné hřiště: Portyč ožila rukama stovek malých stavitelů

Sídliště Portyč se na pět týdnů proměnilo v unikátní prostor pro tvořivost a nespoutanou hru. Projekt Adventure Playground organizovala Sladovna Písek jako součást festivalu Pískoviště. Stovky dětí i dospělých tu z reálných materiálů vybudovaly svá vlastní herní království.

Kromě samotné stavby nabídl projekt i prostor pro setkávání. „Mám velkou radost z toho, že se nám podařilo otevřít dialog s místními lidmi a nabízet dětem i dospělým místo, kde se mohou aktivně realizovat a volně tvořit,“ vysvětlil ředitel Sladovny Adam Langer. Vedle hřiště je zaparkován také karavan – pojízdná Laboratoř města. „Je to otevřené místo pro krátké zastavení a sdílení toho, jak lidé vnímají sídliště i jeho vztah k řece,“ doplnil.

Zájem o projekt předčil očekávání. „Nejnavštěvovanějším dnem byl pátek 24. dubna, kdy jsme převezli část hřiště i do centra Písku na oslavy Dne Země. Celkem jsme tam ten den přivítali 410 stavitelů a stavitelky,“ popisuje Martin Zborník, hlavní iniciátor a realizátor akce. Všechny 20 dopoledních bloků pro školy bylo okamžitě obsazeno, přičemž na hřiště míří třídy nejen z Písku, ale i ze Strakonice a okolí. Pozitivní emoce sdílejí i samotní návštěvníci. „S ka-

marády jsme vybudovali bezva bunkr – nikdy bych nevěřil, že toho tolik postavím!“ svěřil se desetiletý Vítek, který se po školní návštěvě na místo vrátil i s rodinou. „Velká škoda, že je to jen na krátkou dobu. Chodím tam s vnučkem, už máme postavený druhý domeček. Je to super zábava,“ potvrzuje další z návštěvníků.

Koncept Adventure Playground má kořeny ve 40. letech minulého století. „Cílem je dát dětem prostor, na kterém mohou samy participovat a mít pocit, že jsou aktivní součástí města, že jeho kus patří jim,“ vysvětluje Carolina Sidon ze spolku Město Přátelské k dětem, která koncept v ČR propaguje.

SÁRKA FRANTOVÁ

Václav Daneš: Malba jako uskutečňování bytí

Devadesátého nedožitého výročí narození píseckého rodáka Václava Daneše jsme vzpomněli 21. května. Zároveň letošního roku v březnu uplynulo dvacet let od velké retrospektivní výstavy malíře, kterou jsem představila písecké veřejnosti ve spolupráci s Danešovým dlouholetým přítelem, historikem umění Janem Škvárou, v galerii Prácheňského muzea v roce 2006.

„Z rodu Danešů i z matčiny strany Bláhů, vzešla řada významných osobností píseckého společenského a kulturního života. (...) Také Václavův otec, středoškolský profesor matematiky, hrál a režíroval divadlo píseckých ohoťníků. Václavova matka, rozená Bláhová, zase předala svým třem dětem hudební talent, rozvinutý vynikajícím školením. (...) Václav Daneš studoval filmovou režii na Filmové fakultě múzických umění v Praze (1954-1956). V letech 1957-1961 absolvoval studium na katedře výtvarné výchovy Vysoké školy pedagogické v Praze u prof. M. Salcmana, C. Boudy a K. Lidického. Po absolutoriu působil rok (1963) na Střední průmyslové škole filmové v Čimelicích. V letech 1964 – 1969 vedl propagační oddělení Domu kultury pracujících

autoportrét

v Ústí nad Labem. (...) V době normalizace mu byla zakázána jakákoliv pedagogická činnost. K té se vrátil až v roce 1990, když až do roku 2002 působil na katedře výtvarné výchovy University Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem. Zprvu jako odborný asistent pro výuku kresby, malby a užité grafiky. V roce 1995 se habilitoval jako docent pro obor malba. Od roku 1992 byl přijat za člena INSEA (mezinárodní organizace pedagogů při UNESCO). V roce 2002 je mu znemožněno pokračovat v pedagogické činnosti a krátce na to umírá (2004)“. PhDr. Jan Škvára (z katalogu výstavy v PM, 2006)

Je paradoxem, že toto se událo již ve svobodné atmosféře kulturního prostředí. Lidská nevráživost, závist a malost, je člověku bohužel stále vlastní... Václav Daneš, tvořící celoživotně v ústraní, o to víc ponořen do svého vnitřního světa, posilován hlubokou křesťanskou vírou, dokázal ujit ve své výtvarné tvorbě pozoruhodnou cestu nesporných kvalit.

Velký cyklus obrazů Václava Daneše se mi podařilo získat v době mého působení v roli kurátorky muzea formou laskavého velkorysého daru i koupí od malířovy dcery. Nejen velkoformátová plátna, ale i pozoruhodné tušové kresby na papíru, z 60. let, vyjadřujících výtvarný a nadčasový rukopis doby. Václav Daneš je tak svými díly skvěle zastoupen ve výtvarných sbírkách Prácheňského muzea. Společně připravovaná výstava se bohužel v roce 2006 uskutečnila již bez jeho přítomnosti. Výstavu zahájil historik umění Jan Škvára, dlouholetý malířův přítel, za osobní účasti umělcovy dcery Ivanky a jejího synka. **Václav Daneš se tak svými obrazy navrátil domů.**

IRENA MAŠÍKOVÁ KONŠTANTOVÁ

Barcelonská reminiscence – před 30 lety získalo Prácheňské muzeum evropskou cenu

„Z dále se vzdává větší úcta.“ (Tacitus) Dne 18. května 2026 uplynulo již 30 let ode dne, kdy tehdejší ředitel Prácheňského muzea Václav Bartoš převzal z rukou jejího Veličenstva královny Fabioly Mora Y Aragon evropskou muzejní cenu. K jubileu přinášíme čtenářům Píseckého světa vzpomínku na tyto významné okamžiky dokazující skvělou minulost píseckého muzejnictví. (RED)

Namísto úvodu přetiskuji odstavec z mezinárodní revue Expo forum č. 17/ 1996: „Celoevropského setkání muzeí v Barceloně ve dnech 15.–18. května 1996 při příležitosti udělení ceny Evropské muzeum roku – EMYA se zúčastnilo rovněž Prácheňské muzeum v Písku. Každoročně navštíví komisaři výboru EMYA na tisíc muzeí po celé Evropě, z nichž po pečlivém výběru nominují za spolupráce s Radou Evropy přibližně třicet špičkových pracujících muzeí. (...) České muzejnictví bylo skutečně úspěšné. Mezi přihlášenými na toto významné ocenění byla tři muzea – Muzeum Třebešských železár a Města Třince, Tereziánské muzeum a Prácheňské muzeum v Písku. Do užšího výběru v konkurenci 30 nejlepších muzeí ze 17 zemí Evropy postoupilo Prácheňské muzeum, přičemž ojedinelé expozice muzea služby návštěvníkům a publikační činnost vynesly toto muzeum až k metám nejvyšším – vítězství v soutěži EVROPEAN MUSEUM OF THE YEAR AWARD udělením prestižního ocenění „Special Commendation“.

Co předcházelo nominaci

Výběru pro Muzeum roku, návštěvy komisařů EMYA v Písku, se v r. 1995 osobně zúčastnil RNDr. Jiří Žalman, ředitel odboru movitého kulturního dědictví, muzeí a galerií ministerstva. Navštívila nás i administrátorka EMYA paní Ann Nicholls. Zajímala se o všechny aspekty života v sovětském satelitu, překvapena byla velkou účastí letců z Písecka v bitvě o Anglii. Její zájem o další životní osudy těchto hrdinů jsem mohl uspokojit zejména u dvou, s nimiž jsem se znal, kteří mi umožnili se s nimi přátelsky setkat. Detaily výstavby expozic na ni zjevně velmi zapůsobily. Neskrblila chválou, uvědomoval jsem si, že se zde již asi rodí naše reálná naděje na naše dobré umístění. Nejvíce ji zaujala moje angažovanost v r. 1968 a její následné potrestání, kdy jsem se rozhodl namísto připravené emigrace – s již vyřízeným vízem – jít pracovat jako dělník do Základny uranového průmyslu – závod 5. Teprve po třech letech jsem se „zocelen“ prostředím a po vyhraném konkurzu via památková péče dostal zpět ke své práci. Její až nebritský lidský zájem bylo možno uspokojit zejména díky brilantnímu překladu. Za tuto neocenitelnou službu jsme vděčili perfektní práci tlumočnice prof. Evy Chovancové z Písku.

Prezentace finalistů v Barceloně

Barcelonské zasedání zahájil 15. května raut, na kterém byla žádoucí prezentace 30 vybraných finalistů z Evropy. Byl jsem rád, že jsme již stačili získat oproti minulosti kvalitní prodejní propagační materiál

a pro tento účel jsem zajistil menší papírové panely zachycující mnohostrannou činnost PM, které se daly pobrat do kufru do letadla (dodnes visí v přednáškovém sálu muzea). Další účastníci, mezi nimiž bylo i Pedagogické muzeum J. A. Komenského Praha, Pivovarské muzeum Plzeň a Muzeum Třebešských železár, možnosti této prezentace vesměs nevyužili anebo měli zastaralý propagační materiál.

Náročná byla poté třídní ústní prezentace v celém auditoriu. Jsem dodnes vděčný za důvěru a za pomoc, které se nám dostalo od tehdejšího zřizovatele, přednosty Okresního úřadu v Písku Zdeňka Prokopce tím, že umožnil, aby mohla jet i moje tehdejší manželka M. Bartošová, absolventka studia romanistiky FF UK s hlavním diplomním oborem španělštinou. Velmi se nám vyplatilo její perfektní tlumočení a její neformální styky se španělskými pořadateli z Musea de Catalunya.

Vše se odehrávalo ve velkém gotickém sále, na jehož galerii v malém sálku dlela královna. Na upozornění hostitelů, že se již dostavila a odpočívá tam před zahájením, jsme se jí došli představit a po omluvě se pokusili od ní získat interview pro písecké noviny. Byli jsme zdvořilí, leč kategoricky odmítnuti dvořanem (na snímku stojí za královnou). Zdálo se, že jí toto odmítnutí zcela nevyhovovalo a asi by nám ho sama o sobě poskytla. Zajímavé bylo, že se v její blízkosti nepohybovali žádní bodyguardi ani mladenci z vyboulenými saky.

Její Výsost královna Fabiola belgická při odchodu z kongresového sálu. Foto V. Bartoš

V. Bartoš při prezentaci Prácheňského muzea

Všichni soutěžící byli nuceni diskutovat nepohodlně z pléna sestávajícího ze zástupců 61 předních muzeí, sdělovacích prostředků a dalšího převážně místního publika. V rámci své poměrně dlouhé ústní prezentace jsem se snažil v plné šíři postihnout naši činnost. Stresové situace začaly, když jeden z britských porotců začal poukazovat na to, že jsme placeni státem, tudíž zcela v bavlnce. Evidentně neměl tušení, že žádný stát za nás nic neudělá. Snažil jsem se vysvětlit možnosti a omezení totálně plánovaného hospodářství a financování. Zjevně vůbec nechápal, že poskytnuté finance v tomto momentu neznamenaají ještě možnost realizace záměrů a investic. A že personálními a dodavatelskými kapacitami vládne do detailu státostrana. Těžko bylo západníkům vysvětlit, že tehdejší neformální (nevyřčený) sociální kontrakt režimu, který nabízel relativní růst životní úrovně za výměnu závazku depolitizace společnosti, ale že v tzv. „reálném“ či „gulášovém“ socialismu šlo občas proklouzávat a čelit rigiditě a ideologickému tlaku při tvorbě expozic. Jako příklad jsem uvedl prezentaci roku 1945, o čemž se rozvinula zajímavá diskuse.

Postupná destrukce a vnitřní zhroucení normalizačního posttotalitarismu za „sametové revoluce“ nám daly sice tvůrčí svobodu, ale situaci nám zpočátku spíše zkomplikovaly. Legislativní rámec nárokového financování nevznikl ještě několik let po ní. Se zájmem byl výsledkem výčet příčin dopadu mj. i na neziskovou sféru. Parafrazoval jsem známé definice univ. prof. Fr. Nepěši – ekonomy působícího ve Velké Británii: „Privatizací byl v ČR kapitál zčásti nespravedlivě rozdělen na základě privatizačních projektů lidí disponujících důvěrnými informacemi, zčásti prodán pod cenou mimo skutečný trh, zčásti restituován bez zvážení skutečného nároku, zčásti zdarma nespravedlivě rozdělen v kuponové privatizaci a poté nuceně vyprodán za

Dokončení na str. 28

Barcelonská reminiscence – před 30 lety získalo Prácheňské muzeum evropskou cenu

Dokončení ze str. 27

zlozemek hodnoty na znetvořeném trhu. Vše z rozhodnutí úzké skupiny vládních a státních úředníků mimo trh a ještě dodnes v tajnosti.“

Vrcholem bylo, když zmíněný „mnichovánek“ narážel na to, že jsme museli sloužit totalitní ideologii. Prohlásil jsem, že loyality státního úředníka vůči státu je snad celosvětovou samozřejmostí. Ve snaze zoufale rychle vymyslet trefnou odpověď jsem se obrátil na posluchače ve snaze vysvětlit nezbytnost být i třeba jen formální účastí v požadovaných strukturách s poukazem: „Stejně jako vaše matky byly členkami Moncidade Feminina“, čili jakéhosi klerofašistického Svazu žen (šlo sice o Portugalsko), plénem se značným ohlasem i s potleskem porozumělo a insinuace ustaly. Dánu informací jsem ve stresu vydoloval z paměti.

Jak se nám jeví Španěle

Pro nás bylo tehdy Španělsko terra incognita. Díky kruté fašistické diktatuře nám zůstala tato země zcela uzavřena. Frankistický režim se směšně obával návštěvníků ze sovětského bloku. Báť se jich jak čert kříže a neuděloval jim víza. Barcelona sama působila zvláštním dojmem. Na mě opěvovaná Gaudiho architektura spíše stísnující. Jinak stísněné bloky vysokopodlažních, často secesních budov. Zdejší metro nesnese srovnání s pražským. Technicky zastaralé, opotřebované, nepřilíš čisté, tunely z doby parních souprav, osklivé stanice bez invence. V přeplněných zastávkách vagonch množství severoafrických a dalších imigrantů. Rambla, hlavní třída o délce několika Václavských náměstí, žila úžasným večerním a nočním ruchem. Nechápal jsem, kde tisíce Španělů berou peníze na své pravidelné sedánky s obvyklými tapas a sklenkami cidry či vína při tak obrovské nezaměstnanosti zejména mladých lidí.

Ještě v padesátých letech jsme žili oproti Španělům v blahobytu. Beznadějnou nezaměstnanost řešila diktatura emigrací několika milionů svých občanů do latinské Ameriky a zejména do Německa. K jejich cti nutno dodat, že jakmile se trochu zmohli, vrátili se domů, aby si založili malou autodílnu nebo bistro či kavárničku. V Německu je bohužel nahradili Turci a další muslimové.

Velmi nás překvapilo a udivovalo množství u nás již opět zakázaných symbolů na zdech. Hvězdy, srpy a kladiva, Che Guevara, Kuba, protiamerické nápisy. Mladá inteligence si z neznalosti idealizovala život v socialismu a velice se o něj zajímala. Již patrný katalánský separatismus nám velmi připomínal Slovensko – kupříkladu v pro nás atraktivním a věhlasném Námořním muzeu byly všechny popisky pouze v katalánštině.

Španělští muži se netajili svým obdivem k českým ženám pro jejich krásu, přirozený půvab a inteligenci, jakož i to, že tehdy ještě nepodléhaly módním genderovým tahanicím. U Španělek jsem obdobný postoj nezaznamenal. Mnoho o nás ovšem Španěle nevěděli. Československo byl i zde

pojem. „Česká republika“ jim ovšem neřikala nic a Slovensko si notoricky pletli se Slovinskem a řadili je někde k Rumunsku. Čechy považovali za pracovité lidi se smyslem pro techniku. Velice obdivovali, jak náš národ dokázal zkultivovat českou krajinu. Zaznamenal jsem veliké nadšení ze stromořadových alejí u Hluboké nad Vltavou a z fenoménu Třeboňska.

Jinak jsou podle mne Španěle velice vstřícní a přátelští. Je jim cizí jakýkoliv rasismus. Tamní cikáni (gitanos) jsou poměrně oblíbení, nežijí totiž v ghettech ze sociální dávek, spíše bydlí v menších a čistých domcích a věnují se práci ve službách nebo některých řemeslech.

Zatímco byl v Pisku barbarsky zničen kvalitní pomník Klementa Gottwalda od národního umělce Břetislava Bendy (dodnes k jeho dalším dílům vycházejí lichotivé monografie), zde na náměstích významných měst trůnily nadále jezdecké sochy generalissima caudilla (vůdce) Franca. Ačkoliv většina Španělů chce zapomenout na diktaturu jako na nejhorší období nejnovějších dějin, žádný diskurs o nějakém bourání vůbec neproběhl – to by prostě bylo pod úroveň! Nás tehdy napadli ve sdělovacích prostředcích náhle se předvolebně probudivší lidovci, chtěli si ubrat něco národněfrontovního másla na hlavě, a hlavně bojem za likvidaci zdařilého figurálního zobrazení dobových tanečků s bustou K. Gottwalda v Prácheňském muzeu. Museli se nás ujmout někteří předlistopadoví disidenti a též zasloužilý starosta Tom Zajíček, který jako sociolog chápal důležitost této kreace pro perceptibilitu expozice.

Překvapeně jsem zíral na brilantní transformaci tamní katolické církve. Místo mnou předpokládané extatické zbožnosti a pobožnostkářství jsme našli priměřeně zaplněné kostely, kde vždy sloužil jeden duchovní, obvykle mladšího věku, elegantní a s neokázalým civilním projevem. Jaký to byl kontrast oproti situaci u nás, když v té době časté hemžení několika státem placených koncelebrantů sledovalo pár babiček. O nějakých tzv. restitucích ve Španělsku nepadlo ani slovo. Hluboký příkop mezi ní a národem překonala církev po návratu monarchie tak, že se upřímně kála, zbavila se vlivu na školství, který si usurpovala za fašismu – španělská církev si s fašismem pouze nezadala, ale byla jeho pilířem.

Díky akademickým kruhům jsem se mohl později zúčastnit studijního pobytu a procestovat Kastilii, Leon, Baskicko, Asturii a Galicii. Českým turistům bych zmíněné lesnaté biskajské pobřeží s příjemným klimatem, čistoučkými kempy a hotýlky zaplněnými decentními skandinávskými a anglickými důchodci vřele doporučil.

Mohl jsem poznat vysokoškolské prostředí a od uhelného dolu (kde si mimochodem považovali jimi používanou českou důlní techniku) až po státní archiv. Ověřil jsem si, že i festy na vesnicích ztratily svůj původní náboženský kontext. Kolem

farností vzkvétal společenský život a společenské akce ne nepodobné americkému sborovému životu. Církev se silně angažuje i v misijní činnosti v dosud necivilizovaných oblastech Jižní Ameriky.

Co nám to přineslo

Zájem médií, zvýšení cestovního ruchu a návštěvnosti. V souvislosti s cenou jsme byli poctěni pořadatelstvím prestižního mezinárodního workshopu Castrum bene a ze strany AMG jsme byli pověřeni organizovat a hostit školení managementu českých muzeí – jejich ředitelů ve spolupráci s holandským vládním výběrem MATRA.

V. Bartoš s uděleným oceněním

Dále návštěvy prominence, kupř. místopředsedy vlády Pavla Rychetského, ministra Miroslava Kalouska (ten se ukázal být velmi v obraze a neváhal si při užitečné diskusi prodloužit alespoň o hodinu pobyt), ministra životního prostředí Libora Ambrozka. Zejména vděčně vzpomínám na dvojitou návštěvu ministra Pavla Tigrida, byl velice uznalý, přátelský a neformální.

Co to přineslo mně osobně

NIC. Kromě senátorství v AMG a upevnění v přesvědčení, že se my Češi nemáme za co stydět.

Za Rakouska-Uherska bych byl na cestě do penze jistě jmenován titulárním radou a dostal bych zřejmě železný záslužný kříž Františka Josefa, zřejmě III. třídy.

Za první republiky bych asi dostal doktorát honoris causa. Za protektorátu nedej bože Svatováclavskou orlici a za tzv. „totáče“ asi medaili Za zásluhy o výstavbu nebo alespoň Budovatele Jihočeského kraje.

Jsem rád, že jsem pomohl zviditelnit překrásný Jihočeský kraj a nejkrásnější město v Čechách – milovaný rodný Písek.

VÁCLAV BARTOŠ
Emeritní ředitel Prácheňského muzea

Každý ví, časy se mění, aneb Z mého života 22. část: Jeden šok za druhým – nelidové z donucení

V minulé kapitole, jsem popisoval naši běžnou a naplánovanou činnost při odchytu rybích druhů přehrady. To byla v podstatě rutina, jenže hned na počátku našeho výzkumu se při druhé návštěvě v dubnu 1967 stalo něco, s čím jsme nepočítali...

Oteplilo se. Natahovali jsme síť při klidné hladině a pak jsme uviděli, že na jednom místě při břehu voda doslova vaří. Bylo nám jasné, že to je místo výtěru ryb (trdlišť). Když jsme dopluli blíž, zjistili jsme, že se jedná o plotice. To byl první šok. Jak se sem dostaly? Vysazené do přehrady nebyly. Když jsme při plavbě směrem ke klíčavskému přítoku narazili na další dvě trdlišť s dalšími stovkami ryb, byl to druhý šok. Pochopili jsme, že to je průser. A ten je potřeba řešit. Dnes by člověk zavolal mobilem hráznému nebo na fakultu a okamžitě by se jednalo o tom, co s tím. Ale v dané době nezbyvalo než se vrátit na kotviště u hráze a jít za hrázným. Ten má telefon a ten bude zapotřebí. A ještě doufat, že bude doma.

Naštěstí doma byl. Když jsme ho seznámili s naším zjištěním, dozvěděli jsme se, že si lidé na Klíčavsku stěžují na kvalitu pitné vody. Ta je závislá na množství zooplanktonu, který vodu filtruje (jedná se o vodní korýše, především o buchanky a perloočky – tzv. vodní vši, které lovili akvaristi pro rybičky). Nám se vinik odhalil sám. Je to právě plotice, která se tímto planktonem převážně živí, a tím je pro vodárenské nádrže nejnebezpečnějším druhem. Starší jedinci se živí také vodními rostlinami. Ale protože Klíčava má kamenité břehy, příbřežní porosty na ní nejsou. Takže plotice jsou zde odkázány jen na plankton, což znamená, že jsou pro kvalitu vody v Klíčavě největším ohrožením. Když k tomu ještě připočteme, že plotice rychle rostou, takže mohou dosáhnout pohlavní dospělosti už v prvním roce, a samice jsou velmi plodné, škodlivost plotic pro vodárenské nádrže to ještě zvyšuje. Na 1 kg hmotnosti vyprodukují samice plotic 200 až 400 tisíc jiker.

U mnou zkoumaného druhu, jelce tlouště, to je méně (v průměru 240 tisíc) a navíc se vytírá později (mezi druhým až čtvrtým rokem). Poznámkou: Tyto údaje jsou z doby našeho výzkumu, v současné době se mohou, v důsledku změny klimatu a rybářských technologií, lišit. Při tak početných trdlišťích (a to jsme nejspíš neobjevili všechna) jsme zřejmě objevili hříšníka. Teď jde o to, co s tím? Hrázný telefonoval se správou povodí, s vodárníky i s hradem. Juraj Holčík za nás s naším šéfem na fakultě, doc. Olivou. A poté ještě všichni navzájem (dnes by se svolala videokonference), aby se našlo řešení. Asi po hodině se ozval doc. Oliva, aby nás seznámil s rozhodnutím, jak situaci napravit. Dostali jsme příkaz přerušit výzkum a udělat vše pro to, abychom využili nahromaděných plotic na trdlišťích ke snížení jejich počtu opakovanými hromadnými odlovy. To je

mluva diplomatická. Ve skutečnosti to znamená vytáhnout z vody co nejvíc plotic na břeh a tam je vysypat na zem a nechat je chcipnout.

Třetí šok. Námitky, že z nás šéf dělá masové vrahy a trochu naivní – že se síť nejspíš potrhají o kameny, nebyly připuštěny. Bylo nám vysvětleno, že jsme v pravou chvíli na správném místě a že je nás dost (dvě pramice a šest lovců), abychom toho hodně zvládli. Těch pár dnů tréning musíme prostě využít. Nebylo nám z toho dobře, ale chápali jsme, že momentálně jiné řešení není. Nasedli jsme do lodí a vydali se k prvnímu trdlišťi. Našli jsme ještě čtvrté. Nebudu popisovat smutnou realitu. Na každém trdlišťi jsme několikrát naplnili síť rybami a jikrami, které jsme síťi stahovali z kamenů. Poté jsme síť vysypali na břehu a naplnili jsme je ještě několikrát. Sexuální pud plotic byl tak silný, že se nenechaly naším počínáním rušit, a znovu a znovu obsazovaly pobřežní kameny na trdlišťích. Skončili jsme teprve, když už bylo v síti jen pár ryb. Za dva dny byl konec.

Byl to masakr. Zlikvidovali jsme tisíce plotic. Nakrmili jsme desítky predátorů. Lánské obory (volavky, racky, vrány, káňata, lišky, kuny aj.). O odklizení se pak postarala správa povodí a státní zaměstnanci z Lán. Odebrali jsme vzorky vyhrnutých plotic a ty zakonzervovali ve formalínu pro další zkoumání. Při něm jsme zjistili, že počet plotic v přehradě už byl tak vysoký, že klesající množství planktonu v přehradě způsobilo zpomalení jejich růstu. Průměrná délka těla u roční plotice byla 8 cm, ve druhém roce 11 cm a ve třetím 15 cm. Všechny klíčavské plotice byly ve stejných věkových kategoriích menší. Naproti tomu se ukázalo, že početnost samic, které v Klíčavě dospěly už v prvním roce života, byla větší než u plotic v běžných vodách.

V létě jsme se dozvěděli, že náš zásah pomohl. Kvalita vody se zlepšila. Bylo jasné, že se bude

muset počet plotic omezovat i v dalších letech. Čekali jsme, co odborníci vymyslí. Nic světoborného. Ukázalo se, že i v roce 1968 se budou plotice hromadně likvidovat na trdlišťích. Naštěstí to už nebudeme muset dělat my. To se nám ulevilo. Navíc budou rybáři z povodí na přehradě natahovat síť s tím, že plotice nebudou vráceny do vody. To jsme ostatně už v průběhu dalšího výzkumu dělali také. Podle hesla: Plotice neprojdou! A ještě zbývá odpověď na otázku, jak se plotice do Klíčavy dostaly? Neviděli jsme to a nemáme pro to důkazy, ale víme, že příroda je důmyslná a že do zatopených lomů nebo pískoven se také dostávají ryby bez přispění člověka. Je to díky lepivosti jiker, které do nového prostředí přenesou vodní ptáci na peří nebo na běhacích.

Jsem přesvědčen, že po přečtení této kapitoly budu považován za nelidu a jako biolog a ochránce přírody za někoho, kdo se zpronevěřil svému poslání. Rozumím tomu a pochopím to, pokud po mně nebudete házet rajčata (vajíčka asi ne, ta jsou drahá), neřku-li kameny. Ujišťuji vás, že nikomu z účastníků se naše počínání nelíbilo. Ale jiný lidštější přístup nebyl v dané chvíli (a jak se ukázalo, ani později) k dispozici.

Byli jsme tedy nelidové z donucení, ale rozhodně mnohem menší, než rybáři z rybářských flotil, kteří vysypou miliony ryb do podpalubí a tam je nechají „leknout“. Rozhodně je nebouchají, každou jednu, hlavičkami o zábradlí. To si uvědomte, až si dáte na chleba sardinku z plechovky.

KAREL PECL,
spolupracovník Prácheňského muzea
a Záchrané stanice živočichů Makov

Řádkovou inzerci, poděkování,

vzpomínky na zesnulé, vzkazy, reklamní články, pozvánky, rozhovory, nabídky či poptávky aj. v Píseckém světě

domluvíte na tel. 607 777 993 (i SMS) nebo e-mailem: inzerce@piseckysvet.cz;

CENY OD 200,- Kč

Narodili se:

21. 4. Turečková Karolína, Rakovice:
Turečková Viktorie
21. 4. Sassmannová Barbora, ČB: Sassmann Daniel
21. 4. Vonášková Klára, Písek: Kabátová Helena
22. 4. Konečná Kateřina, Albrechtice nad Vltavou:
Konečný Vojtěch
22. 4. Alb Adriana, Písek: Alb Jasmína
22. 4. Kadlecová Nikola, Zbělčívov:
Kadlecová Rozálie
23. 4. Bc. Šmídová Denisa, Orlík n. Vlt.:
Šmídová Melánie
23. 4. Zapletalová Lucie, Týn n. Vlt.: Zapletal Jonáš
24. 4. Pánková Gabriela, Čimelice: Maier David
25. 4. Rudecká Eliška, České Budějovice:
Rudecký Eduard
25. 4. MgA. Gažarová Martina, Kakovice:
Nachtigal Hubert
28. 4. Hůlová Vendula, Jestřebice: Hůla Václav
29. 4. Krchová Zuzana, Praha: Janoušek Iason
29. 5. Bicanová Viktorija, Písek: Bicanová Sofie
29. 4. Matějka Rehořová Lucie, Písek: Matějka Jonáš

Zemřeli:

Pohřební služba Habich

20. 4. Vlasta Smolová, Písek, 80 let
23. 4. Zdeněk Staněk, Písek, 73 let
26. 4. Pavel Kocáb, Slabčice, 57 let
21. 4. Zuzana Gollová, Cerhonice, 54 let
30. 4. Zdeněk Řehoř, Myšeneč, 71 let
29. 4. Marie Schánilková, Albrechtice n. Vlt., 81 let
30. 4. Miroslav Hrdlička, Písek, 70 let
3. 5. Marie Chlebková, Písek, 81 let
3. 5. Věra Kolaříková, Nevězice, 69 let
3. 5. Marie Kudrličková, Třebkov, 85 let
5. 5. Ing. Miodrag Čížek, Selibov, 75 let
4. 5. Zdeněk Lískovec, Písek, 83 let
5. 5. Blanka Pýchová, Písek, 82 let

POHŘEBNÍ SLUŽBA PÍSEK

CECH HRABINŮV
ZNAK KVALITY

HABICH

50 let rodinné tradice
v oboru pohřebnictví

Kompletní služby pro důstojné rozloučení po celé ČR.
Široký sortiment hřbitovního zboží. Nejstarší pohřební služba v Písku.

MOBIL NONSTOP
tel.: 606 627 983
tel.: 602 553 056

Jeronýmova 312, Tel.: 382 21 35 41
Budějovická 436, Tel.: 382 22 44 77
E-mail: habich@habichps.cz

www.pohrebni.sluzbapisek.cz

29. 4. Nitrianská Haushofer Nicole, Vitějovice:
Nitrianský Andreas
30. 4. Dičová Anna, Záhoří: Hejra Theodor
1. 5. Šimuničová Eliška, Prachatice:
Vinický Dominik Miroslav
2. 5. Fontánová Michaela, Lnáře: Kopp Tim
2. 5. Boraková Eliška, Skalce: Boraková Olivie
3. 5. Klucká Šárka, Ujezd: Pávková Natálie
4. 5. Šedivá Valentýna, Písek: Karvanová Vivien
4. 5. Nowaková Natálie, Kovářov: Nowak Rudolf
4. 5. Roshko Valeriia, Protivín: Medvid' Amelija
6. 5. Bc. Jíchová Zuzana, Škvořetice:
Jíchová Antonie
6. 5. MgA. Lišková Tereza, Křenovice:
Brčáková Julie
6. 5. Mgr. Ptáčková Lucie, České Budějovice:
Ranglová Eleonora
6. 5. Majerová Tereza, Strakonice: Chrt Jan

6. 5. Josef Hruška, Záhoří, 66 let
5. 5. Margita Kokyová, Písek, 87 let
9. 5. Jiřina Šunová, Písek, 75 let
10. 5. Jan Kolařík, Písek, 85 let
10. 5. Eva Jírovcová, Písecká Smoleč, 65 let
8. 5. Dagmar Mikulová, Písek, 74 let
10. 5. Marie Hájková, Písek, 86 let
9. 5. Anna Štráfeldová, Týn nad Vltavou, 88 let
10. 5. Jaroslava Pechušková, Dolní Záhoří, 85 let
11. 5. Zdeněk Kopecký, Písek, 71 let
5. 5. Václav Berousek, Veselí nad Lužnicí, 72 let
12. 5. JUDr. Miloslav Kelyman, Písek, 78 let
12. 5. Miloš Linka, Příbram, 85 let
12. 5. Michal Šerák, Písek, 47 let

6. 5. Mgr. Kačírková Vendula, Písek: Ptáčková Mia
8. 5. Pušková Stefanie, Písek: Puška Simon
8. 5. Pop Mariana, Písek: Pop Emília
10. 5. Bártová Hana, Zvíkovské Podhradí:
Bártová Barbora
10. 5. Valíková Markéta, Krč, Protivín: Valíková Ella
12. 5. Ševčíková Denisa, Čimelice: Marková Adéla
13. 5. Říhová Šárka, Mirotice: Říha Antonín
13. 5. Mgr. Čapková Matylda, Písek: Čapek Jan
13. 5. Kvasničková Denisa, Lašovice:
Kvasničková Amálie
14. 5. Navrátilová Zuzana, Sušice: Jílková Laura
14. 5. Friedková Seda, Nišovice: Friedek Lucas
15. 5. Nováková Marie, Prachatice: Ema Kahudová
15. 5. Kadlecová Edita, Vodňany: Kadlec Jakub
15. 5. Hrabčáková Sabina, Arnoštov:
Hrabčák Tomáš
15. 5. Il'ková Jana, Písek: Il'ko Adam
16. 5. Švamberková Tereza, Písek: Sochor Damian
16. 5. Ing. Hamříková Petra, Smrhov: Samek Jonáš
17. 5. Ing. Švingerová Alžběta, Topělec:
Pavliček Sebastian
18. 5. Kníže Aneta, Březnice: Kníže Sabina

13. 5. Jaroslav Šprungl, Mirovice, 81 let
13. 5. Bohumír Vítek, Bubovice, 79 let
13. 5. Marie Ladmanová, Mirovice, 72 let
14. 5. Emil Tarnóczy, Písek, 88 let
17. 5. Miroslav Pítek, Vrábsko, 54 let
16. 5. Kateryna Sikorska, Písek, 81 let
17. 5. Marta Slabá, Písek, 88 let
17. 5. Miloslava Klímová, 80 let
17. 5. Miluše Machalová, Písek, 90 let
16. 5. Miloš Souhrada, Praha, 80 let
18. 5. Nguyen Thi Ha, Písek, 38 let
18. 5. Zdeněk Švec, Protivín, 59 let
19. 5. Katarína Útli, Písek, 59 let

Pohřební služba AVE FENIX

16. 5. Jiřina Němečková, Písek, 81 let
21. 5. Miroslav Ziegelbauer, Písek, 75 let

Pohřební služba AVE FENIX
(pokračovatel Pohřební služby Foitová – Vrba)

Písek, Harantova 415, tel. **382 218 021**

nonstop služba - tel. 720 284 921

VŠECHNY DRUHY POHŘBŮ
profesionální služby, převozy po celé ČR

e-mail: avefenixpisekps@seznam.cz, www.psavefenix.cz

Jakoukoli inzerci, poděkování,
vzpomínky na zesnulé, vzkazy, reklamní články, pozvánky,
nabídky či poptávky aj. v Píseckém světě

domluvíte na tel. **607 777 993**
nebo e-mailem: inzerce@piseckysvet.cz; **CENY OD 250,- Kč.**

Co spojuje Písek a Jičín? Almara!

Písek a Jičín? Možná vás napadne jméno Radka Pilaře, slavného ilustrátora Rumcajse, a budete mít pravdu. Od léta roku 2023 ale tato dvě města spojuje ještě něco jiného – nenápadný studentský projekt jménem Almara.

Projekt vznikl z potřeby dát druhý život věcem, které už někomu doma neslouží, ale pro jiného mohou být radostí nebo každodenním pomocníkem. Za projektem stojí umělkyně Magdaléna Čápo, která se otázkou smysluplného využití předmětů začala zabývat už během studia na vysoké škole a při tvorbě své bakalářské práce. Tehdy pracovala na návrhu nádobí pro menší bistro a než našla finální podobu, vzniklo mnoho kusů nádobí, které se do výsledného setu nehodily – ale rozhodně nebyly bez hodnoty. „Často máme předměty i místo, kde

by byly potřeba, jen se míjejí. A já bych byla ráda tím, kdo je propojí,“ říká autorka projektu. Z této myšlenky se postupně zrodila **Almara – veřejné swapovací místo na porcelán a keramiku**. Funguje na jednoduchém principu výměny kus za kus, ale pravidla nejsou striktní. Nádobí můžete jen přinést, nebo si ho naopak jen vzít. Jediná podmínka je, aby se používalo. Protože věci, které leží zapomenuté ve skříni, svou funkci neplní.

Samotná almara – tedy skříň – je stejně důležitou součástí projektu jako její obsah. Magdaléna

upcyklovala staré vyřazené skříně, kterým dala nový kabát a vdechla jim tak nový život. Každá almara je tak originálním výtvarným objektem i praktickým úložištěm plným talířů, hrnků a misek s různými příběhy. Projekt se postupně rozrostl hned do několika měst. Almara už stála v Plzni, své místo našla v Písku, konkrétně ve Sladovně, a nově také v Jičíně, kde je umístěna v jezuitské koleji. Právě tak symbolicky propojuje královské město s městem pohádek.

Projekt nemá žádného velkého sponzora. Almara je financována především časem, energií a péčí samotné autorky. Do písecké almary Magdaléna pravidelně doplňuje nové kusy nádobí, a projekt tak zůstává živý a proměnlivý.

Projekt dává smysl něčemu, co pro každého z nás může být inspirativní. Není to velká ekologická iniciativa s kampaněmi a slogany. Je to malý, lokální čin, který ale jasně ukazuje, že udržitelnost nemusí být složitá ani odtažitá. Každý z nás může začít u jedné skříňky doma, kterou vytřídí a nepotřebné pošle dál nebo u jednoho hrnku, který si pořídí jinak než koupí v obchodě.

Možná si na Almaru vzpomenete, až budete procházet píseckou Sladovnou nebo jičínskou jezuitskou kolejí. A možná ještě víc ve chvíli, kdy doma narazíte na keramiku nebo porcelán, který už roky nepoužíváte. I nepotřebné maličkosti totiž mohou najít nový smysl – stačí je poslat dál.

Připravila Alžběta a Magdaléna ČÁPOVY

Magdaléna je absolventkou ZČÚ v Plzni, je součástí studia KERAMAKER, které pořádá keramické kurzy v Písku a v Plzni
Alžběta je autorkou knihy Naše dny a všech přidružených projektů

SUDOKU:

Vaším úkolem je co nejdříve doplnit tabulku číslicemi 1 až 9 tak, aby se žádná číslice v žádném sloupci, řádce, a ani v jednom z devíti čtverců o hraně 3 čtverečky neopakovala. Vlevo jednodušší, vpravo obtížnější.

		8				2	6	
				4	6			3
2		6		3		1		
5				6		7		9
	3	4				5	7	
1					9			5
		9	7				1	
	7		1			8	4	
8	5		4		2			

		7						8
		6		4				7
		1			5			6
	6				2	4		
9			4					6
	7		1					9
7				6			3	
	8	2		5	3			
3						6		2

HISTORIE PÍSECKÝCH SPOLKŮ sahá do druhé poloviny 19. století, kdy se Písek stal významným centrem českého vlastenectví a národního obrození. Roku 1859 vznikl **.../1. TAJENKA/...** spolek **.../2. TAJENKA/...**, o devět let později místní organizace Sokola, roku 1871 spolek divadelních ochotníků, roku 1876 **.../3. TAJENKA/...** klub, roku 1884 klub bicyklistů a Literární jednota.

Ze správných řešení zaslaných **DO 10. ČERVNA** vylosujeme dva výherce knížek z Albatrosu. Řešení pošlete e-mailem: redakce@piseckysvet.cz, nebo SMS: 704 369 155, připište **jméno, adresu a telefon**.

AJE, ELIOT, IČKO, TULA KALU, NAPI, OLSEN, SENNETT	TĚŽKÁ VÝSPNÁ NÁDOBA	TMAVÉ ČERVENÉ	OZNÁMIT HLASITĚ		CITO-SLOVCE PODIVU	POHOŘÍ V IRSKU	MALÁTNÝ		AMER. JEŠTĚR	PÍCNINA	INIC. HERCE CUPÁKA		BENZIN	SOV. HEREC (ČAPAJEV)	SLOVEN. IROVÉ	BÝVALÝ ŠACHOVÝ MISTR SVĚTA	
ŽACÍ NÁSTROJ				ANGL. PAŽE, RUKA				EGYPT. KNĚZ ŘÍMSKY 2				STLOUCI NĚCO DOHROMADY					
DRŮBEŽ				JEDNOTLIVEC ČLOVĚK DÁVAJÍCÍ PŘEDNOST LEVÉ RUCE								JUVIOVÉ OŘECHY RUSKÝ SOUHLAS					
MODLA					FR. DRAMATIK KÓD KOMORY						RETARDOVANÝ ČLOVĚK ZKR. DECIMETRU						
1. tajenka								COKOLI UŽ							DRUH PAPIKY	DÁNSKÝ PLO-CHODRÁŽNÍ JEZDEC (OLE)	
	NEVODIČ	OBILNINA SLOVENSKY ODSTRĚLOVAČ					DRUH DŘEVINY DOPRAVOVAT PO ŘECE					NYNÍ (NÁŘ.) ZNEUŽÍVÁNÍ SÍLY NEBO POSTAVENÍ					
MUSLIMSKÉ NÁBOŽENSTVÍ						PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA LISTNATÝ STROM				OZNAČENÍ LETADEL BRAZÍLIE	PSOVITÁ ŠELMA HLAVNÍ MĚSTO HAWAI (USA)						
SYMBOL					MĚKKÝŠ PRAVIDLA SPOLEČENSKÉHO CHOVÁNÍ			AMER. FILM. REŽISÉR (LOTÉRIE) OSOBNÍ ZÁJMENO									
ANGL. OVES				DOMÁCKY ELIŠKA SLOVEN. KRAJ				BOULE AKADEMIE VĚD					FR. ŘEKA PÍSMENO ŘECKÉ ABECEDY				
INIC. JANÁČKA			2. tajenka ZN. ELEKTROSPOTŘEBIČŮ							PURPUR TEP			NÁZEV ZNAČKY DUSÍKU PRODUKT PRO CHLEBA				
ALKOHOL. NÁPOJ PODÁVANÝ PŘED JÍDLEM								KONÍČEK FRANCOUZSKÝ BÝK						NÁZEV PÍSMENA L (HOV.)		MYTÍM ODSTRANIT	
NESOUHLASIT							VYKLÁDANÁ ZLATNICKÁ PRÁCE LÁTKA S KRAPATÝM POVRCHEM						DĚDINA ODPOR				
AUTOR LODI MRTVÝCH						POHOŘÍ V RUSKU BÝT VZHŮRU						NEPRÁVĚ ZLATO ASOCIACE TV. ORGANIZACÍ (ZKR.)					
	POLODRÁHOKAM	DVOREC (ANATOM.)	MEZINÁR. KÓD RAKOUSKA POSLAT (ANGL.)			3. tajenka CHRLITI											
SVĚTLO				ANGL. ZMIJE TROPICKÁ DŘEVINA					NĚMECKÉ ŽENSKÉ JMÉNO ANTICKÉ METRUM					OTEC (KNIŽNĚ) OČNÍ LÉKAŘI (HOVOR.)			
PLOŠNÁ VÝMĚRA POZEMKU					ČEŠULE RŮŽE POSTAVA Z JIRÁSKOVY FILOSOFICKÉ HISTORIE					OSOBNÍ ZÁJMENO ISLAND. HORA					RYCHLÝ MÍHAVÝ POHYB	NORSKÉ SIDLO	
AMER. PRODUCENT (1880-1960)								OBYVATEL AÓNIE ŠACHOVÝ KONEC				PÍSMENO I TAHLE					
SÍDLO V OKR. BRNO VENKOV							ČERNOŠSKÝ MIŠENEC NÁZEV ZNAČKY DRASLÍKU						ÚŘAD (ZAST.) THERMOGRAVIMETRY				
ŘÍMSKY 49			VLÁKÉNKO						OBSTARAT								
TUREC. OBJEM. MÍRA			IND						ZN. NIKLU			ŽENSKÉ JMÉNO (10.6.)					